

PREPIH

01
96

KOROŠKI ČASOPIS

Leto VI, 18. januar 1996, cena 200 SIT

Poština plačana na

pošti Ravne na Koroškem

**DANES MEŽICA
JUTRI - ?**

NE za grofa!

ČRNI DNEVI ZA KOROŠKE TEKSTILKE

KOROŠKI
97,2 FM **Radio**
SLOVENJ GRADEC

Meškova 21 / 62380 Slovenj Gradec
tel.: (0602) 41-245, 41-818 / fax: (0602) 42-600

♦♦♦ **VSAK**
97 **DAN...**
♦♦♦ **VES**
2 **DAN...**

ZILA
TRGOVSKO PODJETJE
SLOVENJ GRADEC

**TRGOVSKO
PODJETJE ZILA
SLOVENJ GRADEC**

Šolska ulica 2
Tel.: 0602 41 127
Fax: 43 756

Trgovsko podjetje Zila Slovenj
Gradec vas vabi v poslovalnice

- ✎ ELEGANCE
 - ✎ ŠPORT
 - ✎ KONFEKCIJA ČEVLJI in
 - ✎ VESNA v Slovenj Gradcu
- ter v gornjo etažo Blagovnice
Mislinja, kjer imajo veliko posezon-
sko znižanje od **20 - 40%**

ZILA DANES - ZA VAŠ BOLJŠI JUTRI

NOVA
OPREMA

TOVARNA OBLAZINJENEGA POHIŠTVA
62390 Slovenj Gradec, Pod gradom 4
Telefon (0602) 42; telefax 42 153

**NAJNIŽJE MOŽNE
CENE OBLAZINJENEGA
POHIŠTVA IN UGODNI
KREDITNI PRODAJNI
POGOJI**

- 20 % popust ob gotovinskem plačilu
- trimesečno obročno odplačilo brez popusta
- petmesečno obročno odplačevanje z 12% fiksno obrestno mero

SLOVENJ GRADEC
Stari trg 304
0602 44 135, 41 144
NOVO MESTO
Regerške košenice 65/a
0 6 8 2 1 6 7 4

MEŽIŠKA RAZGLEDNICA

- Nehaj se že sekirati, Mojca! Saj so nam strokovnjaki že večkrat povedali, da so ti plini popolnoma neškodljivi.

Dobrotnica

Skromna osamljena upokojenka je iz leta v leto težje prenašala december. Mesec prazničnih veseljačenj in obdarovanj, obiskov in zabav za vse, razen zanjo. Sanjarila je, kako bi delila darove, če bi imela denar. Pa se je domislila: delila bo z enako osamljenimi sorodnimi dušami to, česar ima na pretek. Č A S! Obiskovala bo tiste, ki živijo sami, se z njimi pogovarjala, poslušala o njihovih tegobah in jim svetovala ter lepšala vsakdanjost.

V pravni državi je potrebno vsako dejavnost registrirati, sicer ni možno vznemirjati ljudi v njihovih stanovanjih. Za legalizacijo pa je potrebna odločba pristojnih oblastnih organov.

Prijazna upravna delavka ji je pojasnila, katere dokumente mora predložiti za izdajo odločbe o izvajanju samostojne podjetniške dejavnosti. Skupno sta pregledali uredbo o klasifikaciji obrtnih panog in našli ustrezno šifro za dejavnost, ki je mikala gospo.

Bodoča samostojna podjetnica je morala še na davkarijo po navodila o vodenju poslovnih knjig. Tu pa se je zataknilo! Uradnica ni doumela, da bi gospa delala brezplačno in da ne bo država od njene dejavnosti izterjala

nobenh prispevkov in davkov. Skušala je iz gospe izvleči priznanje, kateri verski sekti pripada. Morda pa je ušla iz psihiatrične bolnišnice? Kdo je že slišal za legalizacijo zastonjskega dela? Več je takih, ki za ilegalno delo zaračunavajo visoke vsote in še to vnaprej! Poznamo take ptičice!

Tudi takih je veliko, ki obiskujejo ostarele z namenom vplivati na njihove oporoče. Da ne govorimo o goljufivih podjetnikih, ki po domovih ponujajo drage izdelke na obroke z obveznim predplačilom prvega. Denarne igre so že iz mode, še vedno pa je slišati o prodajalcih knjig, ki si med obiski strank po hišah še dodaten zaslužek zagotovijo s prisvajanjem hišnih dragocenosti.

Skrbna davkarka je prekinila s črnogledim razmišljanjem in gospo vljudno odpravila z obrazložitvijo, da jo bodo pismeno obvestili.

Kandidatka za s.p. je na hodniku postala za trenutek in ujela telefonski klic uradnice na policijo, ki da naj opazuje to in to sumljivo dobrosrčno gospo. Spoznala je krutost realnega življenja in se vrnila v osamljenost in sanjarjenje o dobrih starih časih. □

Razočarana

- **Veliko lažje je priti z zelene veje na beraško palico kot z beraške palice na zeleno vejo.**
- **Človek lažje prenese, da mu kradejo denar kot čas.**
- **Največ denarja ti pobere plačilo iluzij.**
- **Dokler verniki ne bodo brumni, tudi brumni ne bodo verni.**
- **Ni senzacije brez informacije.**

NIKO

VSEBINA

- X Vsaj še tri leta brez Thurna 0 1262/97
- X Usoda žerjavske topilnice še v zraku 8
- X Okus Radlje in Kroj Vuzenica pred potopom? 10
- X Nagradna igra: Poiščite se v Prepihu 15
- X Čemu služi kultura 16
- X Hop po Cefizljih 22
- X Križanka, razvedrilo 26

Na naslovnici:

Glančnik 95

Foto: Tomo Jeseničnik

PREPIH Koroški časopis.

Izdaja ČZP Voranc d.o.o.

Ravne na Koroškem

Glavni in odgojorni urednik

Vojko Močnik.

Računalniški prelom:

Grafični studio Ivko, Ravne.

Tisk: Tiskarna ODTIS Ravne.

Naslov uredništva:

Ravne na Koroškem, Prežihova 24,

tel.: 0602/22-999, fax: 22-904.

Na osnovi mnenja Republiškega

sekretariata za informiranje, št.

23/105-92, šteje časopis med

proizvode iz 13. točke tarifne št. 3, za

katere se plačuje davek od prometa

proizvodov po stopnji 5%.

Nenaročenih tekstov in fotografij ne

vračamo in ne honoriramo.

Koroška je konec lanskega leta preživela v znamenju Thurna in denacionalizacije

VSAJ ŠE TRI LETA BREZ THURNA

Za razmere skromne koroške regije se je konec lanskega leta zgodilo skorajda nekaj nepojmljivega: zadeva okrog vračanja gozdov grofovski družini Thurn v Mežiški dolini, ki jo je v seriji zapisov načel dnevnik Večer, je sprožila pravi plaz polemik in štiridnevno razpravo na redni in celo izredni seji slovenskega parlamenta. Pred koncem leta je bil sprejet tudi triletni moratorij nad vračanjem gozdov veleposestnikom oziroma tistim, ki naj bi dobili vrnjenih več kot 200 hektarov zemlje in gozda. Gre za zakon, ki ima naslov "Zakon o začasnem, delnem zadržanju vračanja pre-

Nameravano vračanje gozdov in zemlje avstrijski grofovski družini Thurn je bila konec lanskega leta politična tema par excellence. Začelo se je na Koroškem s Thurni, ki so za sabo kot plaz potegnili še druge primere, od Gerberstainov, Attemsov do Windisgratzev, nekaterim od teh pa je Slovenija imetje že vračala. Thurnova rodbina je v Mežiški dolini, v občinah Črna, Mežica in Ravne-Prevalje, vložila zahtevek za vrnitev 5270 hektarov zemlje in

hektarov gozdnih površin. Letni posek na teh 3900 hektarih dobro ohranjenega gozda pa bi po nekaterih ocenah znašal od 14 do 15 tisoč kubikov. Če je hektar gozdnih površin na tržišču vreden med tremi in petimi tisoči markami, in če bi vzeli povprečje štiri tisoč mark, potem gre v primeru Thurnov za premoženje, vredno najmanj 20 milijonov mark. Seveda pa v tem primeru ne gre le za gole marke in ekonomsko vlogo gozda, ampak za probleme

kasnejših razpravah in polemikah se je pojem "refeudalizacije" oziroma vzpostavljanje stanja "fevdalne Slovenije" tudi najpogosteje uporabljal.

O Thurnih bo še govora

O Thurnovi vlogi za denacionalizacijo premoženja se je v Mežiški dolini govorilo že nekaj časa in tudi ljudje, ki so s Thurni hodili po Mežiški dolini, so nam dobro znani (zaenkrat jih še ne omenjamo), redki pa so bili tisti, ki so verjeli, da bi veleposestniki in nekoč močni industrialci lahko dobili vrnjeno to imetje.

Vendar je bil konec lanskega leta primer Thurnove denacionalizacije že tako daleč, da bi na Upravnem enoti Ravne na Koroškem lahko uvedli postopek za vračanje premoženja. V Thurnovem primeru so bila rešili vsa predhodna vprašanja, vendar so že po prvih novinarskih zapisih in hitri reakciji nekaterih političnih strank posamezne dokumente vzeli v presojo tudi nekateri državni organi. Trije koroški poslanci pa so izpolnili na izredni seji občinskega sveta v Črni dano obljubo, da bodo aktivirali vse sile, da do vračanja premoženja v naravi nekdanjim velesposestnikom ne pride. Upravičenca do denacionalizacije premoženja v Mežiški dolini sta dr. Aleksander Georg Thurn Valsassina (rojen 3. februarja 1879, umrl 5. marca 1962) in Aleksander Vinzenz Georg Thurn Valsassina (rojen 6. januarja 1905, umrl 25.5.1955), vlogo za denacionalizacijo pa je vložil dr. Aripand Thurn Valsassina, sin dr. Aleksandra Georga in nečak Aleksandra Vinzenza Georga Thurn Valsassina. Vse posle okrog denacionalizacije pa je v zadnjih letih

Mag. Vinzenz Thurn Valsassina

(Posnetek: Tomo Jeseničnik)

moženja" in naj bi v treh letih slovenski državi omogočil temeljit premislek okrog vračanja premoženja tujcem ter dal čas za revizijo marsikaterega denacionalizacijskega primera. Za Mežiško dolino pa to pomeni, da Thurnovi družini vsaj še tri leta ne bodo vrnili gozda in zemlje!

gozda. Gre za površino, ki, denimo, predstavlja tretjino ozemlja današnje občine Črna, šestino nekdanje občine Ravne na Koroškem ali za dve občini Mežica. Gre za gozdove in zemljo v sedemnajstih katastrskih občinah Mežiške doline. Po prvih ocenah bi kakšnih 4000 hektarov površin Thurni lahko dobili vrnjene v naravi, v občinah Črna in Mežica, kjer je javnih gozdnih površin okoli 7000 hektarov, bi Thurnovi dobili vrnjenih 3900

širših razsežnosti. Kljub politizaciji, ki jo je bilo čutili tako med desnimi in levimi strankami, pa vendarle velja ugotovitev, da se je slovenska država v zadnjem trenutku zavedla pasti, ki jih na mnogih mestih z zvejočo pravno praznino nastavlja Zakon o denacionalizaciji. Občinski svetnik Črne na Koroškem Alojz Repanšek pa je tisti, ki je poskus vračanja tega premoženja na izredni seji označil kot refeudalizacijo Slovenije. In v

zaradi bolezni dr. Aripanda Thurna vodil njegov sin. **mag. Vinzenz Thurn Valsassina.**

Upravna enota Ravne na Koroškem je v primeru Thurn porabila za reševanje predhodnih vprašanj, to je državljanstva in odškodnine, več kot dve leti. Pri prvem, dr. Aleksandru Georgu, je bil postopek daljši, saj ni bil vpisan v naši evidenci o državljanstvu. Sekretariat za notranje zadeve bivše občine Ravne na Koroškem je ugotovil, da je dr. Aleksander Gerog Thurn Valsassina, sicer rojen na Dunaju, po predpisih o državljanstvu, ti so veljali na območju Slovenije od 28. 8. 1945 do uveljavitve Zakona o državljanstvu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 27/91) štel za državljana LR Slovenije in jugoslovanskega državljana v obdobju od 28. 8. 1945 pa do 10. januarja 1946, ko mu je to državljanstvo zaradi pridobitve avstrijskega državljanstva prenehalo.

Precej lažje delo so imeli pri ugotavljanju državljanstva pri Alexandru Vinzenzu Georgu Thurnu Valsassini, saj Zakon o denacionalizaciji v 9. členu pravi tudi tole: "Če je bilo premoženje podržavljeno kot posledica prenehanja državljanstva z odvzomom, se šteje, da je bilo podržavljeno jugoslovanskemu državljanu." Vojaško sodišče mariborskega vojnega okrožja, senat za mesto Maribor, pa je avgusta 1945 "v imenu narodov Jugoslavije" sodilo dvema iz družine Thurn, med drugimi je Aleksandra Vinzenza Georga Thurna obtožilo "zločinstva veleizdaje" in ga obsodilo na žeplembo premoženja in izgubo državljanstva. Ta sodba pa je občinskemu upravnemu organu zadostovala, da je sklepal, da je Vinzenz Thurn torej imel jugoslovansko državljanstvo.

Poleg ugotavljanja državljanstva je bilo osrednje vprašanje tudi morebitna plačana odškodnina za odvzeto premoženje, o čemer govori 10. člen Zakona o denacionalizaciji: "Niso pa upravičenci v smislu tega zakona tiste fizične osebe, ki so dobile ali imele pravico dobiti odškodnino za odvzeto premoženje od tuje države." V Thurnovem primeru so na Ravnah ugotavljali, ali je Avstrija, ki se je z avstrijsko državno pogodbo zavezala avstrijskim državljanom in pravnim osebam izplačati odškodnino za premo-

ženje zaplenjeno v Jugoslaviji, morebiti izplačala odškodnino tudi Thurnovim. Iz avstrijskega zveznega ministrstva za finance, ki je bilo pristojno za vojne škode, so dobili obvestilo, da Thurnovi za izgubljeno premoženje niso dobili nobene odškodnine. In Thurnovi so resno računali na vrnitev premoženja, saj so v Mežici primeri, ko so zaradi moratorija Thurnovi dajali soglasja za posege v prostor. Vlagatelj zahtevka za denacionalizacijo dr. Aripand Thurn Valsassina je večkrat javno poudaril, da name ravajo Thurnovi v primeru, da bodo dobili vrnjeno posest, gospodariti v korist slovenskega nacionalnega gospodarstva. Negov sin Vinzenz pa je polaskal koroškim gozdarjem, ko je na vprašanje o gospodarjenju v teh gozdovih dejal, da bi poskusili gospodariti podobno kot doslej, saj se je to izkazalo kot uspešno.

Kdo bo popravil krivice slovenskemu kmetu?

V upravni enoti Ravne na Koroškem so zadevo torej pripeljali tako daleč, da so posamezne zavezanke že pričeli obveščati o vračanju tega premoženja, zaradi znanih dogodkov pa se je postopek kajpak ustavil, že pred sprejetjem moratorija pa so se z njim pričeli ukvarjati tudi pravniki v Ljubljani.

Svetniki občine Črna so bili na svoji izredni seji zelo odmevni. Poziv javnosti, vladi, predsedniku republike in vsem poslancem državnega zbora ni bil zaman in z njim so jih opozorili, da z vračanjem premoženja sedanjim avstrijskim državljanom neslovenskega rodu slovenska država ne popravlja krivic. Te so nastale že pred denacionalizacijo in so slovensko državo pozvali, da če s tem zakonom želi popravljati stare krivice, potem jih naj popravi tistim slovenskim kmetom, ki so od leta 1848 pa do konca prve vojne na račun veleposestnikov izgubili premoženje.

nadaljevanje na strani 6

Mnenja, izjave, polemike..

Zmago Jelinčič: "Na to temo smo postavili nekaj poslanskih vprašanj, pa nanja odgovorov v glavnem nismo dobili. Zdaj pa smo celo na seji Državnega zbora zvedeli, daje grof Thurn plačal 60 tisoč mark za slovensko državljanstvo in da je financiral nekatere politične stranke. Na proslavi POP TV je visok predstavnik krščanskih demokratov izjavil, da so dobivali denar od Thurna krščanski demokrati, enkratno vsoto pa naj bi bili dobili tudi SLS in DSS."

Miran Potrč: "Šele nerazpoloženje na Koroškem je ustvarilo politično ozračje, da je bilo možno resneje govoriti... V tej situaciji si zaradi odgovornosti do Slovencev nihče ni mogel privoščiti obstrukcije. Dokler se ni bilo treba javno opredeliti, so nekateri naredili vse, da zakon ne bi bil sprejet, na koncu pa vendarle ugotovili, da to ni mogoče."

Dr. France Zagožen: "Veleposestnikov v Sloveniji ni prav veliko. Po dostopnih podatkih je bilo veleposesti pred drugo svetovno vojno v Sloveniji manj kot deset odstotkov od vseh kmetijskih in gozdnih zemljišč. Po tem je bila Slovenija država z najboljšo strukturo. Fevdalni red je bil v Sloveniji odpravljen. Veleposesti ne morejo biti velike gorske kmetije, ki imajo tudi po nekaj sto hektarov, ker je malo površin gospodarskih. Sporna je, kot kaže, cerkvena posest. Tu gre za tri odstotke gozdov in to ni sporno. Sporno je seveda vračanje nekaterim tujcem, saj je v nasprotju z zakonom. Ti tujci v Italiji, Avstriji, Nemčiji so bili namreč za izgubljeno premoženje v Sloveniji po drugi svetovni vojni upravičeni do odškodnine. Ali so jo dobili ali ne, naš zakon je jasen, izvzema jih kot upravičence. Vračanje nepremičnin je v nasprotju z zakonom. Za to so najodgovornejši vlada in pristojna ministrstva."

Prof. dr. Dušan Mlinšek: "Menim, da je moratorij na vračanje gozdov prej dober kot slab. V zadnjih 40. letih smo v Sloveniji z gozdovi dobro gospodarili in če tako ostane, je to jamstvo, da se stanje ne bo slabšalo, če pa gozd pride v druge roke, tega zagotovila ni. V treh letih bo morda še kaj dozorelo. Dejstvo je, da se soočamo z BMW poseki, sodišča pa so zasuta in nemočna.."

Danilo Slivnik: "Naj bo jasno: vrnitev zemlje tujim veleposestnikom bi bil največji nesmisel, kar jih je, vendar ta trenutek ne gre toliko za tujce in gozdove kot za pomen neke skrajno ideologizirane metafore v slovenski politiki, to je za vrnitev grofov kot nevarnosti za daljnosežnejše lastninske spremembe v državi. Potrebni je bilo namreč le nekaj mesecev, da se je levica zbrala in našla novo orožje proti domačim veleposestnikom in cerkvi: izmislila si je preizkušene "razrednega sovražnika", pred katerim so vsi takoj kapitulirali, saj si pred javnostjo nobena stranka ni mogla privoščiti, da bi branila interese tujega "visokega stanu".

Jože Debevec: "Zgodovinski proces se torej nadaljuje. Zopet počasi, ped za pedjo izgubljam. Počasi nam bodo pobrali vse. Predvčeršnjim grof je Attems, včeraj grofje Borni, Ziehyi, Magheriji, danes Thurni, jutri Windisgraetzi, pojutrišnjem množica optantov in tako naprej. In tu je še vesoljna Cerkev. Pri njej je majhna tolažba le to, da se bodo z vrnjenimi dobrinami večji del preživljali in pomagali naši domači duhovniki in drugi pomoči potrebni."

Ivan Muhič: "Predlagam, da v Sloveniji izvedemo referendum, pa bomo videli, kakšen odstotek Slovencev bo za vračanje slovenske zemlje tujim veleposestnikom in cerkveni oblasti. Zemljo naj dobijo tisti, ki na njej živijo in jo tudi obdelujejo, to pa so slovenski kmetje."

Razgledi (Skruti dnevnik Janeza Drnovška): "Z grofom Thurnom sva šla na lov. Nič posebnega, nekaj medvedov, štirje merjasci, dva tura in en los. Če bo šlo tako naprej, se bodo vrnili mamuti, je rekel mladi grof. Tudi mamuti so bili nekoč tukaj. Sedela sva pod Najevsko lipo in ščipala v lička knečke dekle. Vprašal me je, ali hočem, da nam spravi v Evropo 6000 hektarov. Vprašal sem ga, koliko bi to stalo. Rekel je, da drobiž - kakšnih 6000 hektarov. Če prav računam - kolikor dobimo, toliko izgubimo, smo pa z eno parcelo že v Evropi. Dobimo nič, smo pa not. Gledam naprej: podpret bo treba Madžarsko in Hrvaško pot v Evropo. Če združimo svoje sile še z Italijani in Avstriji, smo s polovico občin že v Evropi. Ampak komu bi podtaknili ljubljansko pokrajino?"

Mag. Vinzenz Thurn Valsassina:

“Političnih strank nismo financirali”

Mag. Vinzenz Thurn-Valsassina je sin dr. Aripanda Thurna, vlagatelja zahtevka za vračilo zemlje in gozdne posesti v Mežiški dolini. 32-letni Vinzen Thurn je magister ekonomije in v imenu Thurnove rodbine vodi postopke in aktivnost za vračilo premoženja.

V dneh, ko se je v Sloveniji največ govorilo o Thurnih, je skrbno spremljal tudi pisanje slovenskega tiska. Na očitke, da je Thurnova družina prišla v zgodovini do tega imetja na sporen način, o čemer piše slovensko zgodovinsko, pa mladi Thurn odgovarja: “Tako predstavljena zgodovina ni točna. V tem času nismo kupovali posesti le v Sloveniji, ampak tudi v Železni Kapli, tam imamo 5000 hektarjev. V tistem obdobju je prišlo do velikih selitev kmečkega prebivalstva v mesta, saj predvsem hribovski kmetje s takratnim načinom gospodarjenja niso mogli preživeti. Zato so zapuščali kmetije in jih prodajali. V tistem obdobju smo zaslužili veliko denarja v kovačijah in jeklarnah, naši direktorji, ki so takrat vodili posle, pa so denar investirali v zemljiško posest. To se dogaja tudi danes. V Avstriji so številna podjetja, ki del svojega kapitala pretakajo v zemljiško posest, da bi ga varno razporedili. To se je dogajalo tudi takrat in če te posesti ne bi kupili mi, bi jo bil pač kdo drug.”

V Sloveniji so bile zanimive tudi razprave o tem, ali so oziroma katere politične stranke so Thurni na Slovenskem financirali. Mladi Thurn je odločen. Nobene, niti v Sloveniji niti v Avstriji. “V Sloveniji imate toliko strank, da mi Slovenci sami pravijo, da sploh ne vedo, kdo je kdo. Pa tudi v Avstriji naša družina ni politično aktivna. V Pliberku imamo grad, v njem se zvrsti mnogo kulturnih prireditev, na voljo pa je tudi slovenski manjšini.”

veliko arondirano posest, posebno v senčnih delih doline, ki je najbolj ugodna za gozdarstvo. Pri kupovanju kmetij so uporabljali različne metode, od posojanja denarja v času, ko je bil kmet v stiski in prepričevanja o nerentabilnosti kmetovanja v gorskih predelih, do omejevanja poti in vode,” je zapisal Medved. V razdobju sedemdesetih let, to je od sredine prejšnjega stoletja do konca prve svetovne vojne so v Mežiški dolini Thurni pridobili v last 95 posestev s skupno površino 8351,72 hektarov, kar je predstavljalo 27,10 odstotka Mežiške doline.

Ena od kmetij, ki je na prelomu prešla v roke Thurnov, je tudi Končnikova kmetija v Ludranskem vrhu, le nekaj sto metrov od Najevske lipe, kjer se vsako leto zbirajo slovenski državniki (če bi do denacionalizacije prišlo, bi se državniki letos že peljali k lipi po Thurnovi zemlji). Mladi gospodar **Karel Petrič**, ki se je s protestom obrnil tudi na državni zbor, danes gospodari na desetih hektarih zemlje, ki so jo dobili ob nacionalizaciji po drugi vojni. “Nekoč je naša kmetija merila več kot 400 hektarov in je bila ena največjih v črnjanski občini, dokler ni grof Thurn mojega prapradedna in mnoge druge kmete v teh krajih opetnastil in si za mali denar pridobil velike površine gozdnega zaklada Smrekovca in okolice. Tako so moji predniki po tem dogodku tod živeli kot grofovi hlapci tja do nacionalizacije po drugi vojni, ko so dedu vrnili nekaj travnikov in dva hektara gozda. Ta dva hektara pa je država kmalu za tem zaradi tožbe gozdnega gozdarstva kmalu spet odzela. Tako sta moj ded in oče po vojni životarila in zaradi svoje trme vztrajala na tej planinski zemlji. Vsi gospodarski objekti so pokriti z lesom in sredi teh bogatih gozdov smo morali les vselej kupovati. Brez službe se na tej kmetiji ne da preživeti. Če bodo potomci grofov Thurnov dobili vrnjene te gozdove, potem naj imajo še našo kmetijo. S Thurnom nočem biti sosed,” je bil odločen in odmeven Karel Petrič. □ (mp)

TUDI SLOVENJ- GRAŠKE DENA- CIONALIZACIJE NISO OD MUH

V Upravni enoti Slovenj Gradec je največji zahtevek za denacionalizacijo na področju Plešivca, kjer Skubecovi, ki danes živijo v Avstriji, zatevajo vrnitev 1343 hektarov gozda in zemlje. Za več kot 200 hektarov zemlje in gozda, kjer je sedaj meja za moratorij, pa so bili poleg omenjenega zahtevka vloženi še trije zahtevki. Eden od upravičencev (gre za domačina, slovenske narodnosti in slovenskega državljanja) je s pravnomočno odločbo od zahtevanih več kot 1000 hektarov dobil vrnjenih 985 hektarov gozda in zemlje. Pravnomočna je tudi odločba za Nadžupnijski urad Stari trg. Ta je zahteval vrnitev kakšnih 370 hektarov gozda in zemlje, vrnjenih pa so dobili več kot 346 hektarov. Eden od upravičencev na slovenjgraškem koncu zahteva vrnitev 500 hektarov zemlje in gozda, z delno odločbo, ki pa še ni pravnomočna, pa so vrnili nekaj več kot 391 hektarov površin.

Kot smo zapisali v uvodu, je največji zahtevek za vrnitev denacionaliziranega premoženja na področju Upravne enote Slovenj Gradec zahtevek Edith Skubec Pelchen, hčerke Richarda in Edit Skubec. Ta družina - Richard Skubec je bil pred vojno direktor premogovniške družbe v Trbovljah - je na področju Plešivca v treh katastrskih občinah (Spodnji in Zgornji Razbor ter Sele) imela več 1343 hektarov zemlje, gozda in stavbišča. Upravni organ je tudi v tem primeru najprej ugotavljal vprašanje državljanstva in ugotovil, da so po predpisih o državljanstvu, ki so na območju Republike Slovenije veljali do uveljavitve zakona o državljanstvu Republike Slovenije vsi trije Skubecovi nemške narodnosti in niso bili državljani FLRJ in LR oziroma SR Slovenije. Že v času, ko so živeli v Ljubljani, so bili tamkaj vpisani v ljubljanske province. Na to odločbo se je pravni zastopnik Edith Skubec Pelehen pritožil, po zadnjem sklepu državnega zbora pa za vračanje tolikšne posesti tako in tako velja triletni moratorij. Skubecov spis so si nekaj časa podajali iz občine v občino, od Raven, Ljubljane do Slovenj Gradca. Skubecovi so pred vojno živeli v Ljubljani, na dan 6. april 1941 so bili domovinsko pristojni v občino Bizeljsko, na Plešivcu pa so imeli posest in hišo za počitek. Na tej posesti so živeli do leta 1943, ko so se odselili v Avstrijo. Priče, ki so sodelovale v postopku ugotavljanja državljanstva, so povedale, da je ta družina govorila slovensko, da je bil Richard dober človek, ki se je zavzemal za kraj in svoje najemnike. Ni pa jim bilo znano, ali se je ukvarjal s politiko in za kakšno narodnost se je opredeljeval. Skubecovi tudi niso bili v Kulturbundu ali kakršnih podobnih organizacijah. Po vojni so vseskozi živeli v Avstriji, kjer sta Edita in Richard tudi umrli, Edita Skubec Pelchen pa danes živi v avstrijskem Feldkirchenu. □

Gre za višinske kmete, stebre slovenstva, ki brez gozda ne morejo preživeti. Temu na rob pa so črnjanski svetniki dodali upanje, da bo nekaj let po sprejemu zakona o denacionalizaciji evforijo zamenjal razum in verjamejo, da je slovenski parlament sposoben uveljaviti novo gledanje na ta zakon.

Thurnov primer je bil tudi spodbudil Zvezo gozdarskih društev Slovenije (posebej se je angažiral Miran Čas), ki se je s podobno peticijo obrnila na najvišje državne organe. Opozarjajo na večnamensko vlogo gozdov, poleg proizvodne še ekološko in socialno vlogo. Opozarjajo pa tudi na dejstvo, da se bo po končani denacionalizaciji delež javnih gozdov v Sloveniji ustavil pri 20. odstotkih ali celo nekaj manj, povprečje v državah Evropske skupnosti pa je 40 odstotkov. Ko so nato v parlamentu padle karte na mizo, pa je bilo tudi ugotovljeno, da bi v primeru, če bi Slovenija vrnila tujcem zemljo v naravi, kar šest odstotkov naše države prešlo v tuje roke?

Končnikova kmetija: nekoč 400 ha, danes skromnih deset

Ljudje v Mežiški dolini so se v teh dneh veliko zatekali k zgodovini in z njeno pomočjo razlagali, kako so Thurnovi prišli do premoženja v Mežiški dolini. Najboljši opis rasti Thurnovega premoženja je nastal izpod peresa **Jakoba Medveda** v njegovi doktorski disertaciji, ki jo je natisnil v knjigi Mežiška dolina (NIK, Ljubljana 1967). “Prizadevno so izrabljali krizo in težave kmetov ter kupovali njihove domačije. Prizadevali so si, da okrog svojih starejših posestnih jeder ustvarijo

Od leve proti desni: Grega Vrabičar, Ida Štern, Boris Kolerič, Terezija Časl, Adolf Večko in Vida Bezjak

MORATORIJ NA GOZDOVE - PRAV

Državni zbor je decembra sprejel zakon o začasnem delnem zadržanju vračanja premoženja, s katerim se za dobo treh let zadrži izvajanje 27. člena zakona o denacionalizaciji, kar pomeni, da upravičenci nad 200 hektarjev kmetijskih zemljišč in gozdov ter še v nekaterih drugih primerih v prihodnjih treh letih ne bodo dobili nazaj nekoč nacionaliziranega premoženja.

Na razpravi v državnem zboru pa se je pokazalo, da so zahtevke za vrnitev nacionaliziranih gozdov vložili tudi nekateri v tujini živeči grofje, nekdanji lastniki gozdov na slovenskem. Največkrat je bil omenjen grof Thurn, ki naj bi dobil vrnjenih kar okoli 5.000 hektarjev gozdov v obmejni Mežiški dolini. Tako vračanje je prav gotovo razburilo ljudi. Kaj pa o moratoriju menijo naši naključno izbrani anketiranci?

GREGA VRABIČAR, električar, Črna na Koroškem: "Ni mi vseeno, da bi gozdove naših pradedov dobivali nazaj grofje. Država je kriva, ko je pripravila takšen zakon, da je treba odvzete gozdove vračati. Je že prav, da se vrnejo lastnikom tisti gozdovi, ki so bili nepošteno odvzeti, ne pa, da se navsezadnje vračajo tujcem, ki nimajo niti slovenskega državljanstva in še slovensko ne znajo govoriti".

IDA ŠTERN, gospodinja, Črna na Koroškem: "Mislim, da je moratorij na gozdove zelo lepa

zamisel. Zanima pa me, kaj bo vlada v času triletnega moratorija naredila. Ali bo oblikovala kakšne druge pogruntavščine, da potem ne bo prišlo več do vračanja gozdov ali pa bo za ta tri leta ostalo le vse tiho in ne bodo naredili glede tega ničesar, grof Thurn pa bo lahko spet zahteval gozdove. Sem absolutno proti vračanju".

BORIS KOLERIČ, delavec, Črna na Koroškem: "Prav je, da je državni zbor sprejel triletni moratorij. V tem času pa bi bilo tudi prav, če bi napravili nekakšno revizijo dosedanjega vračanja goz-

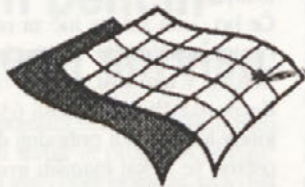
dov lastnikom. Treba je ugotoviti, ali je tudi dosedanje vračanje bilo pravilno izvedeno. Kolikor mi je poznano, je država že doslej vrnila že kar okoli 62.000 hektarjev gozdov nekdanjim lastnikom in vprašanje je, ali so bili vsi ti tudi upravičeni. Jaz sem proti vračanju".

TEREZIJA ČASL, upokojenka, Mušenik: "Meni se zdi, da je moratorij na vračanje gozdov kar pametna zadeva. Če bi pogledali takole sto ali pa dvesto let nazaj, so bili ti gozdovi naši, naših pradedov. S krizami, ki so iz leta v leto prihajale, so morali ljudje zemljo prodajati po sramotni ceni, da so lahko preživel. Takratni grofje so seveda zemljo za malo denarja kupovali in tako je prišlo grofom v posest toliko gozdov. Z moratorijem se naj uredi, da ne bo več prišlo do vračanja".

ADOLF VEČKO, upokojeni rudar, Črna na Koroškem: "Tudi jaz sem proti vračanju gozdov. Sam moratorij je prav gotovo zelo pametna zadeva. Bojim pa se, da se v teh treh letih ne bo nič naredilo in bo potem ostalo pri istem kot je danes. To pa ne bi bilo pošteno in prav."

VIDA BEZJAK, gospodinja, Rudarjevo: "Čeprav se v zadeve okoli vračanja gozdov zelo malo spoznam, pa se mi zdi, da je država okoli tega vračanja premalo mislila. In zdaj so težave tu. Ljudje smo nad vsem tem ogorčeni: kaj se dela z našimi gozdovi. Mladi ljudje nimajo zaposlitve in življenje je vsak dan težje. Zato ni prav, da bi zdaj vračali gozdove tujcem. Moratorij daje tri leta časa, da se razmisli o vračanju gozdov." □

F. JURAČ

Tekstilna industrija Otiški vrh

Toplina noči
Intimnost dneva
Občutek sanj

TIO

TEKSTILNA INDUSTRIJA

Otiški Vrh d.o.o.

Otiški Vrh 53, 26373 Šentjanž pri

Dravogradu

Tel.: 0602 85 234, fax: 85 279

- oblačila za noč in jutro*
- jutranje halje in kopalni plašči*
- ženske in otroške hlačne nogavice*

USODA ŽERJAVSKE TOPILNICE ŠE V ZRAKU

Ne zgodi se vsak dan, da se na skupni seji sestaneta dva občinska sveta. Zaradi zadnjih dogajanj na metalurškem odlagališču na Glančniku se je to zgodilo, saj so se okrog usode žerjavske topilnice za skupno mizo zbrali svetniki občin Črna in Mežica. Je že tako, da se mora zgoditi ekološka katastrofa, da bi se o ekoloških problemih pričeli resno in zavzeto pogovarjati.

V vodstvu žerjavske topilnice so si te dni že oddahnili, da se na Glančniku ni zgodilo tisto najhujše, niso pa si še oddahnili glede usode te proizvodnje. Na skupnem sestanku občinski svetov so bila mnenja deljena: od tistih, ki zagovarjajo nadaljevanje proizvodnje ob upoštevanju zahodnoevropskih ekoloških standardov, do tistih, ki so za takojšnjo zaprtje metalurgije. Oglasili so se tudi glasovi, ki zagovarjajo opcijo, da se predelava akumulatorjev ohrani, vendar le za slovenske potrebe, to je za letno količini kakšnih pet do šest tisoč ton.

Na tehtnico so v zadnjem času postavljena delovna mesta (teh je v družbi MPI 177) in ekološka podoba te krajine. Ali je teh 177 delovni mest res vrednih toliko, da živi v strahu pred ekološko katastrofo osem tisoč ljudi Črne in Mežice? Ali ni Mežiška dolina

doslej plačala že prevelik ekološki davek? Ali bo Mežiška dolina postala smetišče Evrope, saj večina odpadnih akumulatorjev uvozijo iz vzhodnoevropskih držav? Ali gre verjeti najrazličnejšim meritvam, ki so jih najrazličnejši zavodi delali v dneh te katastrofe na Glančniku? **Karel Markovič**, občinski svetnik Črne trdi, da v MPI prikažejo le tiste kazalce onesnaževanja, ki so v mejah normale. Vanja Karner iz Mežice pa se sprašuje, ali je še kje v Sloveniji kraj, ki bi se odločil živeti z odpadki.

Vodstvo družbe MPI pa je na sami seji in pred tem na novinarski kon-

ferenci zagotavljalo, da bi z nekaterimi načrtovanimi ukrepi lahko obvladovali ekološke vplive te proizvodnje na okolje. Vodstvo trdi, da je z vlaganji, ki so ocenjena na okoli deset milijonov mark (številke so različne, v to vsoto manj kot

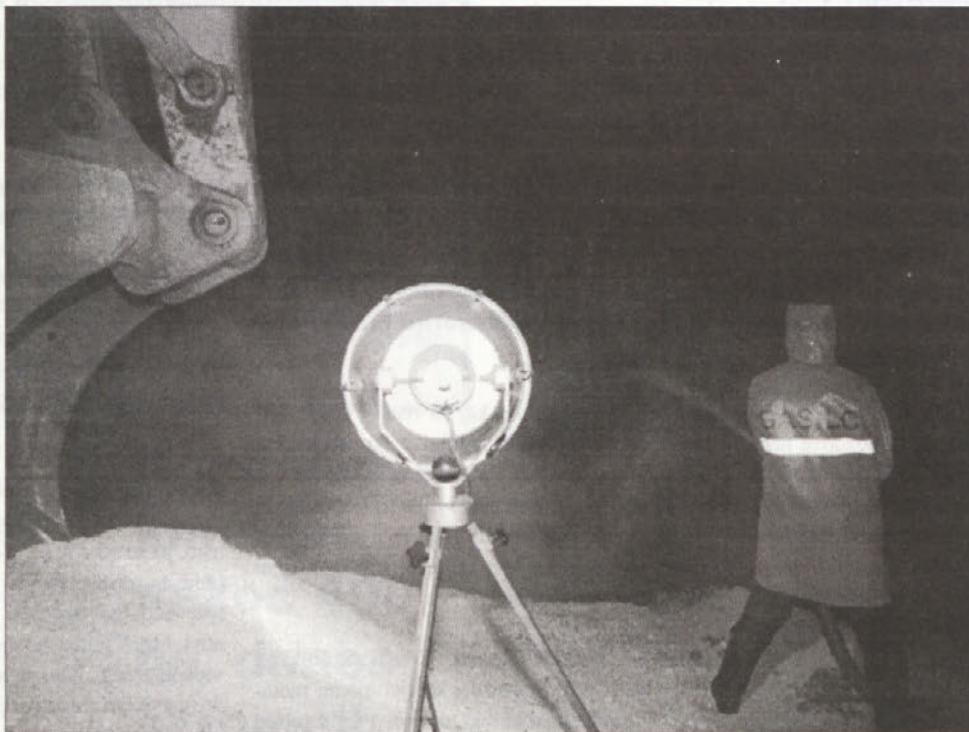
pred zaključkom. Doslej je MPI v novo separacijo vložil 180 milijonov tolarjev, v tem letu je predvidenih še dodatnih 20 milijonov tolarjev. Poteka tudi že zamenjava gorilnikov na bobnastih pečeh, kar bi pomenilo tudi drugačno sestavo

odstotkov pa tudi žvepla). Pri reševanju tega problema razmišljajo v dveh smereh: to je o razžvepljevanju, preden pride pasta v peč ali pa o razžvepljevanju s filtri. Obe možnosti sta znani in tudi uveljavljeni, prva v topilnici v Arnoldsteinu na avstrijskem Koroškem, druga v celjski Cinkami. Oba projekta pa omogočata, da vsebnost žvepla zmanjšamo daleč pod dovoljeno mejo. Ta naložba pa je ocenjena na 480 milijonov tolarjev.

Po dogajanju na odlagališču na Glančniku je ena od osrednjih vprašanj obstoja metalurgije tudi rešitev odlaganja metalurških odpadkov. Rekultivacija odlagališča na Glančniku poteka (vrednost del okoli 40 milijonov tolarjev), še konec tega meseca bodo dobili projekte o možnostih in pogoji za odlaganje teh odpadkov v jamske rove. Ta investicija je ocenjena na okoli 80 milijonov tolarjev.

Če bo dana zelena luč za nadaljni obstoj metalurgije, potem bodo v Žerjavu v tem letu skupno opravili devet naložb v vrednosti 635 milijonov tolarjev. Za prihodnje dve leti ostane še nekaj manjših investicij, katerih skupna vrednost je 140 milijonov SIT. Seveda brez pomoči države ne bo šlo, saj bi po teh načrtih za odplačevanje kreditov družba MPI morala na leto odšteti krepko čez milijon mark, kar je enomesečna realizacija tega podjetja. □

(ek)

Katastrofa na Glančniku je prisilila k razmisleku vse odgovorne

deset milijonov mark smo všteli že 180 milijonov tolarjev, ki so jih lani vložili v novo separacijo, samo za letošnje naložbe pa bi potrebovali več kot sedem milijonov mark, to mogoče doseči. Samo ukinjanje metalurške proizvodnje, ki je bila kot ena do možnosti predvidena pred slabim desetletjem, pa bi veljala okoli 15 milijonov mark.

Žerjavsko topilnico je ekološka nesreč na Glančniku prehitela in na njen račun so spreminjali prioritete, ki so si jih začrtali v lanskem letu. V družbi MPI so že lani pričeli z gradnjo nove separacije in ta naložba je

žlindre, ki na vodi in zraku ne razpada. Ta naložba je ocenjena na okoli štiri milijone tolarjev. Enako velja za investicijo zažiganja dimnih plinov, največji projekt pa je predviden za razžvepljevanje paste.

Ko je topilnica leta 1990 ustavila pražamo in visoko peč ter pridobivanje svinca iz koncentratov, se je emisija žveplovega dioksida iz 20 ton dnevno zmanjšala na 2,5 ton na dan. Vendar tudi ta emisija presega dovoljene meje, zato v MPI še letos nameravajo uresničiti projekt razžvepljevanja paste (gre za pasto, ki je v akumulatorjih, v njej pa je okoli 70 odstotkov svinca, nekaj

Koroški župani so ob začetku tega leta na torti upihili prvo svečko

Janez Praper: naj župan Koroške

Župani novih slovenskih občin so lahko na prehodu v novo leto potegnili črto tudi pod enoletno županovanje, med njimi tudi deset koroških županov. Ti so se na nekaterih točkah srečevali s podobnimi problemi (konstituiranje občine in občinske uprave, zaposlovanje, občinski prostori, sestavljanje proračunov, zamatki delitve premoženja itd.), mnogo problemov pa je bilo od občine do občine zelo različnih. Tudi (ali predvsem) od reševanja teh problemov, tudi tistih navidežno obrobni, je odvisna priljubljenost posameznega župana.

Po izboru poslušalcev Koroškega radija je bil v minulem letu "naj župan" **Janez Praper** iz Mežice. Praper je imel po svoje tudi srečo, saj županuje v občini, ki je razmeroma majhna in z razmeroma malimi infrastrukturnimi problemi. Na drugi strani pa ima občina Mežica za razliko od ostalih koroških občin precej razvejano lastno dejavnost (mala hidroelektrarna, najemnina od poslovnih prostorov, pokopališka in komunalna dejavnost), kar ji omogoča, da s prihodki od te dejavnosti preživi vsa občinsko upravo, ves proračun pa ostane za življenje občine. O lanskem letu naj župan koroške regije pravi:

Gradnja šole in bencinskega servisa

"Lani spomladi smo sorazmerno hitro sprejeli statut in proračun občine. Naredili smo dober proračun, saj so bili prihodki do 27. decembra realizirani več kot 99,5-odstotno. To pomeni, da smo dobro načrtovali tisto, kar bo prišlo v hišo. Poleti pa smo se lotili najbolj perečih komunalnih zadev, asfaltirali pokopališče, avtobusno postajo na Torčevi, zakrpali ceste in postavili nov Orešnikov most. Na Bregu smo postavili velik vodovodni rezervoar,

Janez Praper, župan Mežice, prejema priznanje na Koroškem radiu

(Foto: Franc Jurač)

urejali javno razsvetljavo, zima pa nas je prehitela pri obnovi ceste proti Kajžerju, ki pa jo bomo asfaltirali spomladi. Začeli smo tudi delati osnovno šolo in prizidek pri šoli je treba samo še pokriti. Sedaj bo težišče del na stari telovadnici in konec letošnjega marca naj bi bila zaključena prva faza te naložbe. Letos dobimo za šolo iz državnega proračuna 40 milijonov tolarjev, občinski proračun bo prispeval 20 milijonov in denar za šolo je torej zagotovljen. V prihodnjih letih pa bi radi lesene stropove nadomestili z betonskimi ploščami, uredili fasado in drugo. V letošnjem letu bomo v Mežici tudi pričeli graditi bencinsko črpalko: gradnjo bo prevzel velenjski Vegrad, vse pa kaže, da bo kupec tega objekta Istrabenz. Občina se je pri tej naložbi zavezala, da bo prodala nekaj prostorov. Ta bencinski servis bo namreč nekoliko bolj razkošen kot smo sprva načrtovali in bo verjetno imel tudi kakšno mehanično delavnico, gostinski lokal in podobno."

Janez Praper je bil pred uvedbo zakona o lokalni samoupravi načelnik oddelka za gospodarstvo in podpredsednik občinskega izvršnega sveta bivše občine Ravne na Koroškem, pred tem pa tudi predsednik občinske obrtne zbornice. Že tam je pridobil izkušnje in spoznanje o nujnosti podpore drobnemu gospodarstvu, kar sedaj uvajajo tudi v novi občini Mežica. Pristojen občinski odbor je v lanskem letu pred-

lagal, občinski svet pa potrdil, nekaj več kot dva milijona tolarjev dotacije v obliki regresiranja obrestne mere za občinske obrtnike in podjetnike. Tako si je okoli dvajset območij in podjetnikov na banki pod ugodnimi pogoji razdelilo za okoli deset milijonov SIT kreditov. Podobno je bilo tudi s kmeti, ki pa so zaradi ugodnih pogojev HKS pridobili že večjo kreditno vsoto. V tem letu nameravajo v Mežici s tem nadaljevati. Občina Mežica je videla svojo vlogo tudi v raznih intervencijah v podjetjih, dasiravno to ni njena naloga. S kreditom so med drugimi pomagali tudi hotelskemu podjetju Peca, kjer so zaradi pomanjkanja denarja za pregled vlečne vrvi in teptalnega stroja že zamudili začetek zimske sezone.

Glančnik in Aero Lastic

Pred koncem lanskega leta pa se je v Mežici zgodila tudi ekološka katastrofa na odlagališču žlindre in plastike na Glančniku. Skorajda vso leto pa se občinski svet ukvarja tudi z načrtovano proizvodnjo poliuretanskih obročev mešane ameriško - slovenske družbe Aero Lastic Europa na Glančniku. O ekoloških dogajanjih, ki so tudi zaznamovale prvo leto lokalne samouprave v Mežici in se bodo nadaljevale že čez slab mesec na referendumu o tem podjetju, pa župan Mežice

takole razmišlja:

"Občina Mežica je že pred tem požarom opozarjala pristojna ministrstva, da se na tem odlagališču nekaj dogaja. Občinski svet je v začetku decembra opozoril republiško zdravstveno in okoljevarstveno inšpekcijo, ki pa v Mežico niso prišli. Na izredni seji občinskega sveta 13. decembra pa so predstavniki žerjavske metalurgije rekli, da ne vedo, kaj se v notranjosti odlagališča dogaja in nato so se aktivnosti stopnjevale. Meritve pri Zavodu za zdravstveno varstvo Maribor so naročili republiški inšpektorji, ki so kasneje, ko so spoznali, da je zadeva resna, vendarle prišli v Mežico. Občina je na tem odlagališču do nadaljnjega prepovedala odlaganje teh odpadkov, sedaj tam poteka samo še sanacija. V prihodnjih dneh se moramo vsteti skupaj z vodstvom žerjavkse topilnice in videti, kako naprej. Gre za to, ali smo sposobni speljati takšno akcijo in pridobiti sredstva za odžvepljevanje in rešiti proizvodnjo v bobnastih pečeh, da ne bi bilo takšne žlindre kot sedaj in v tem primeru topilnice v Žerjavju ne bi kazalo zapirati. V perspektivi bi zapiranje topilnice lahko ogrozilo tudi danes uspešno Tovarno akumulatorskih baterij, kajti v svetu je pač tako, da kdor proizvaja akumulatorje, jih mora po končani življenjski dobi tudi pospraviti. Gre enostavno za to, da je treba to proizvodnjo spraviti na raven, da ne bo več obremenjevala okolja.

Glede načrtovane proizvodnje poluretanskih obročev pa bi rekel tole: odbor za okolje pri občinskem svetu se je vseskozi zanimal za to investicijo in zahteval določene informacije. Dejstvo pa je, da odbor ni bil zadovoljen z gradivom, ki ga je posredoval investitor, predvsem je bilo premalo podatkov okrog kemične sestave vhodnih surovin, kam bodo odlagali poliuretanski odpad, kašna bo tehnologija in podobno. Ti pomisleki so bili pri odboru prisotni zato, ker imamo opravka s proizvodnjo, ki je na nek način lahko zdravju škodljiva. Upravna enota na Ravnah je občino Mežica na koncu vendarle sprejela kot stranko v postopku. To seveda velja za ravensko enoto, če pa bi se to kasneje odločalo na drugih ravneh, pa je vprašnje, ali bomo dosegli takšen status. Sicer pa je ravenska upravna enota sedaj ponovno zahtevala nekatera dodatna mnenja okrog te investicije, saj smo tudi na občini v tem času uspeli pridobiti nekaj novih informacij. No, vmes pa je prišla še nesreča na Glančniku, v neposredni bližini lokacije, kjer bi naj stala ta tovarna..."

(ek)

Koroškim tekstilkam se ne piše dobro

KAPITANI NE TONEJO VEČ Z LADJAMI

Da je kruh v tekstilni branži vse prej kot lahek, je že dolgo znano tudi pri nas na Koroškem. V trdi konkurenci pač ni lahko slediti vse večjim zahtevam, delavkam za stroji pa ne visokim normam, ki jih je nemalokrat narekoval tuj partner v

dodelavnih, vse prej kot dobro plačanih poslih. Po stavki v Tiu je prišel na dan stečaj Okusa in težave Kroja.

Če pogledamo le finančni položaj podjetij **Kroj Vuzenica** in **Okus Radlje**, bi skoraj lahko rekli, da se je pričel potop koroške tekstilne

industrije. Zagotovo se bo skoraj štiristo delavk postavilo v žalostno vrsto pred zavodom za zaposlovanje in cela paleta družinskih težav se bo odvijala daleč od države. Ob tem se bo pozabilo na večdesetletni trud in vlaganja teh istih delavk, ki so bile vseskozi razumevaljoče za potrebe okolja, preskromne zase. Ker gre za ženske kolektive, se je z njimi lahko manipuliralo in udejanjalo med menedžerji znano reklo: le reven delavec je pohleven delavec.

se trudimo, da bi obdržali čim več dela in delovnih mest nad vodo. Če se že moramo potopiti, ne bi radi povlekli še koga za seboj. Kaj več bomo lahko rekli šele po objavi stečajne odločbe."

Kroj Vuzenica - v kleščah likvidnosti

Dvainštirideset let dela je za kolektivom, ki je v Vuzenici vendarle pomagal marsikaj reševati. Kupovale in renovirale so se stare stavbe in s tem je bil dan ogromen prispevek kraju, pa tudi širši okolici. V tovarni pa vseskozi nizke plače, a veliko vizije o lepši prihodnosti zase in za otroke. Ta čas je podjetje vse bližje vratom, ki peljejo k brezposelnosti, pred zavod za zaposlovanje. Razlike med dolgovi, zalogami in tretjavami znašajo borih 17 (sedemnajst) milijonov tolarjev, pa jih klub temu tarejo strašne likvidnostne težave. Dela za januar in februar je menda dovolj, tudi cenovno je sprejemljivo. A kaj, ko se klešče likvidnosti stiskajo znova in znova.

Za Kroj upanje ostaja, za Okus je vse že zelo zelo pozno. Zgomjedravska dolina je pred novim valom brezposelnih, v čemer že tako in tako prednjači. Za koga bo to hvaležen predvolilni material? □ *Kristl Valtl*

Ponosni na svoj delež v odporu

Na **Primožu na Pohorju**, prav tam, kjer je bila pred 53. leti ustanovljena Pohorska partizanska brigada, kasneje se je preimenovala v Zidansko, so se tudi letos zbrali mnogi domačini, nekdanji partizani in množica mladih, ki že vsa povojna leta prihaja na to slovesnost in ji s kulturnim programom doda svoj pečat.

Domačini so ponosni na svoj delež v

vemo, kje so meje za pravico in kje se prične nekaj povsem drugega, bi lahko na kratko strnili mnenja domačinov.

Primož je kraj rojstva brigade, ki je prispevala naš častni delež med vsemi, ki smo lahko slavili 50 letnico zmage nad fašizmom.

Tudi letos so planinci iz Vuzenice organizirali pohod na kraj praznovanja in v

odporu, saj so s trpljenjem in velikimi žrtvami bili na strani tistih, ki so se z orožjem uprli takrat najhujšemu sovražniku slovenstva.

Kaže, bi danes nekateri radi vse to izničili in zopet pričeli razprodajati slovensko zemljo. Povedati je treba, da se v nas prebujajo zgodovina, na katero smo ponosni in

visokem snegu je prišla velika skupina, bil lep izlet in dogodek. Tu jih je pozdravil domačin Franc Škrget, spregovorila sta župan občine Vuzenica Miran Kus in nekdanji partizan Ivo Skrlavnik.

In še neko posebnost ima Primož: težji je čas, tem več ljudi se zbere ob tem spominskem dnevu! □ *K.Valtl*

V Okusu Radlje - šopek obrnjen navzdol

Konfekcijsko podjetje **Okus Radlje** je bila prva zares nova firma v Radljah ob Dravi. Z vsemi težavami in nizkimi "ženskimi plačami" so dolgo dobo z ubijajočim tempom nemških norm vzdrževale konkurenco konfekcijske branže. Te delavke, včasih jih je bilo nad tristo, so bile dobre in redne do jilje raznih proračunov.

Ta čas so pred neizbežnim stečajem. "Kapitani", direktorji, komercialisti (in še kateri) so že zdavnaj zapustili potaplajočo se ladjo. Ostale so delavke s svojimi rokami, ki kmalu ne bodo imele več kaj delati. **Marjana Wassa**, v.d. direktorice podjetja v stečaju, pravi: "Sodišče še ni izdalo odločbe o stečaju. V tem času

VIII. Zbornik srednje šole Slovenj Gradec

Ob 35-letnici Srednje šole v Slovenj Gradcu naj opozorimo, da segajo zametki srednjega šolstva v čas po 1. svetovni vojni: o tem sta že pisala Albin Žižek in Jože Potočnik.

Leta 1960 je bila v Slovenj Gradcu ustanovljena Ekonomska srednja šola. O njenem razvoju in rasti so v dosedanjih zbornikih pisali ravnatelji prof. Tone Turičnik, dr. Avgust Majerič in dr. Leo Gusel.

VIII. zbornik Srednje šole Slovenj Gradec ima ob naslovu letnici 1990 - 1995, izšel pa je decembra lani.

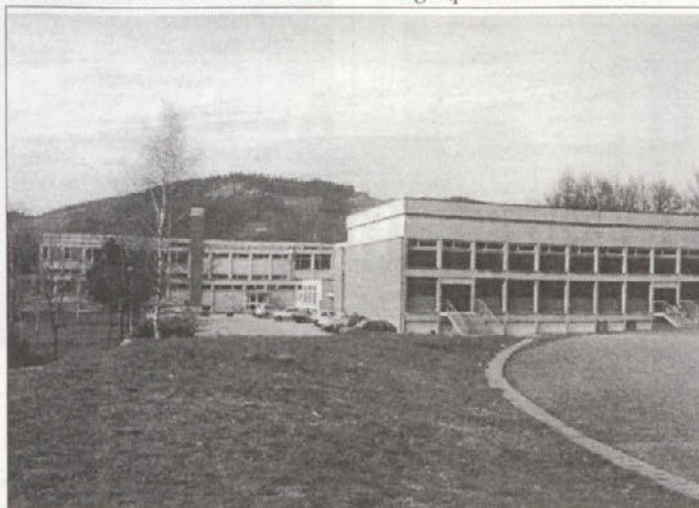
Ob jubileju je čestital šoli **ing. Janez Komljanec**, župan Mestne občine Slovenj Gradec. Med drugim je zapisal: "Mesto potrebuje šolo in šola potrebuje mesto: drug drugega dopolnjujeta in dajeta širšo vsebino in živahnost."

Franček Lasbajer, zdaj predstojnik koroške enote Zavoda RS za šolstvo, je prišel na šolo pred tridesetimi leti kot profesor angleščine in nemščine, od 1969 do 1985 pa je bil njen ravnatelj. V svojem kritičnem zapisu se spominja "snovanj novih srednjih šol in razmišljanj o gradnji novih prostorov", kar se je v teh letih uresničilo.

Mag. Silva Roncceli - Vaupot, ravnateljica šole, predstavlja zdajšnje stanje in pogled v prihodnost v sestavku s spoštovanjem kvalitet starega se soočamo z novimi izzivi. "Pričujoči zbornik se je osredotočil na razvoj šole v zadnjih petih letih. toda to je le del vztrajnih in vizionarskih prizadevanj izredno ustvarjalnega kolektiva (2 svetnika, 18 svetovalcev in 9 mentorjev) ter ugodne klime v okolju. Skozi tri desetletja in pol pod različnimi imeni srednja šola vztrajno sledi dvema pomembnima ciljema: prvemu, ki jo zavezuje, da mladim in odraslim omogoča kvalitetno šolanje za različne poklice in za pripravo za nadaljne izobraževanje ter nenehno strokovno izpopolnjevanje, ter drugemu, ki jo vrašča v družabne razvojne trende, ko gospodarstvu in zdravstvu in drugim dejavnostim zagotavlja njihov vitalni kadroviski podmladek. (...) Rast in razvoj Srednje šole v Slovenj Gradcu jasno ponazarja tudi podatek, da se je v tem času število vpisanih dijakov

povečalo skoraj za 700 (od 934 v šolskem letu 1989/90 na 1607 v letošnjem letu)," je zapisala ravnateljica šole.

V razdelku Novo 1990 - 1995 beremo:

Srednja šola Slovenj Gradec

Prof. Gabrijele Kotnik pojasnjuje nov program podjetniško poslovanje (3+2), ki ga je šola uvedla v šolskem letu 1992/93, **prof. Ivan Škodnik** pa osamosvojitve lesarske šole. O dodatnih prostorih na Gosposvetski cesti poroča avtor tega sestavka, o prvi maturi (opravljajo jo je 37 dijakov) pa **prof. Danijel Tancer**, pomočnik ravnateljice. O napredovanju delavcev razpravlja **prof. Danica Doler - Švab**, namestnica ravnateljice. Oživljeno zamisel o gimnaziji razčlenjuje **prof. Jože Potočnik**.

V drugem delu zbornika je predstavljena šola v številkah in grafikonih: najprej za šolsko leto 1995/96, in to po programih in številu vpisanih (vseh je 1607 dijakov), zatem je opisano izobraževanje v različnih programih ob delu (v Radljah ob Dravi, Slovenj Gradcu in Velenju - vpisanih 235 slušateljev). Lepo pregledni so podatki oz. grafikonu za obdobje od 1960 do 1995, in to za vse programe in število učencev oz. dijakov, ter za učiteljski zbor od 1990 do 1995. Zanimivo in spodbudno so ocenili odnos do šolanja v anketi. Ta šola je moja nekateri učenci in tudi nekdanji dijaki, ki so danes na odgovornih delovnih mestih (Ta šola

je bila moja). Profesor **Marijan Mikic** je zbral podatke o tekmovanjih, ki so se jih udeležili dijaki gostinske, trgovske in lesarske šole in dosegli (pod mentorskim vodstvom

strokovnih učiteljev) izredno spodbudne in dobre uspehe, profesor **Andrej Makuc** predstavlja delavce, ki so se v tem času upokojili, profesor Jože Potočnik učitelje, ki so dobili različna družbena priznanja in nagrade, profesorica **Helena Merkač** pa kolege, ki so v treh desetletjih in več delovali ustvarjalno tudi izven šole. Na 74. strani zbornika je odlomek iz knjige Bili so Toneta Turičnika.

Ob koncu zbornika je poimenski seznam dijakov, ki so v letih od 1991 do 1995 opravili zaključni izpit oz. matura, skupaj 1610 mladih ljudi.

Zbornik je lepo in pregledno uredila prof. Helena Merkač, oblikoval pa ga je **Peter Hergold**, akademski slikar.

Ob tej priložnosti so v avli šole pripravili zanimivo razstavo o ustvarjalnosti in delovnih dosežkih učiteljskega zbora Srednje šole Slovenj Gradec. □

Jože Potočnik

STANOVANJSKE

HIŠE

5%

POPUST
za takojšnje
plačilo

+5%

ZIMSKI POPUST
za pogodbe, sklenjene v
JANUARJU

JELOVICA

Ravne na Koroškem, Čečovje 5
☎ 0602 20 175

JUBILEJNA RAZSTAVA

Galerija likovnih umetnosti Slovenj Gradec in Občina Muta sta v prostorih Galerije v Slovenj Gradcu pripravila jubilejno razstavo ob 60 letnici Antona Repnika - slikarja z Mute.

Otvoritev razstave je popestril kulturni program izvajavek Quatro sax Muta.

Anton Repnik se je rodil pred 60 leti v Sv. Vidu pri Vuzenici. Preživljal je siromašna otroška leta, največ časa je preživel pri babici, ki je bila pobožna ženica, globoko v njej pa je živelo ljudsko viražjeverje. Živo mu je pripovedovala o divjih prikaznih in čudnih znamenjih, kar vse je zaznamovalo Repnikovo rahločutno osebnost.

Prezgodnji smrtini dogodki so se globoko zarezali v njegovo otroško dušo, zanj je bil to uničujoči strah in pretirana sramežljivost. Na željo staršev se je izučil za čevljarjo, toda hitra industrializacija v domačem kraju ga je potegnila za boljši kos kruha in se je zaposlil v Tovarni poljedelskega orodja Muta. Tam ga je čakalo garaško delo kovača, ki mu je omogočalo preživljanje številne družine.

Risanje ga je spremljalo od šolskih dni. Za njegovo slikarsko strast in zbiranje starin so vedeli njegovi sodelavci v tovarni in sokrajani. Velika vzpodbuda pri slikanju in pomoč pri nakupu barv mu je bil Karel Pečko, direktor slovenjgraške galerije, ki je prav tako izšel iz delovskih vrst kovačnice na Muti. Razgibano likovno življenje je Pečko namenil Repniku in mu dal vzpodbudne besede, ga vpeljal v obrtno skrivnosti poklica in nanj opozoril slovenske likovne kritike.

Tako se je Repnikova slikarska tehnologija začela povzdigovati vedno bolj in bolj in začel je dosegati bogate izkušnje, in njegovo trdno delo je plod mnogih samostojnih razstav doma in v tujini.

Od leta 1965 živi in ustvarja na Muti, kjer ima atelje in zasebno galerijo.

Stanko Hovnik

Koraki v varno življenje.

StudioMarketing

So trenutki, ko pomisliš ... Ali bo trajalo? Ali bo življenje prijazno z mano in z mojimi?
So trenutki, ko znaš mirno pogledati v čas, ki prihaja. Brez strahu, brez tesnobe. Ker veš, da lahko vsaj malo zanesljivosti zagotoviš sam. S premišljeno naložbo morda ne moreš preprečiti nepredvidljivega, lahko pa omiliš njegove posledice.
Življenjsko zavarovanje je takšna naložba. Je začetek preudarne skrbnosti. Do sebe in do svojih. Mnogi se zato za življenjsko zavarovanje odločijo taktat, ko pridejo otroci, saj z njihovim zvedavim pogledom postanejo pomembne odraslost, skrbnost, odgovornost.

ZIVLJENJSKI KROG

Življenjska zavarovanja Zavarovalnice Triglav

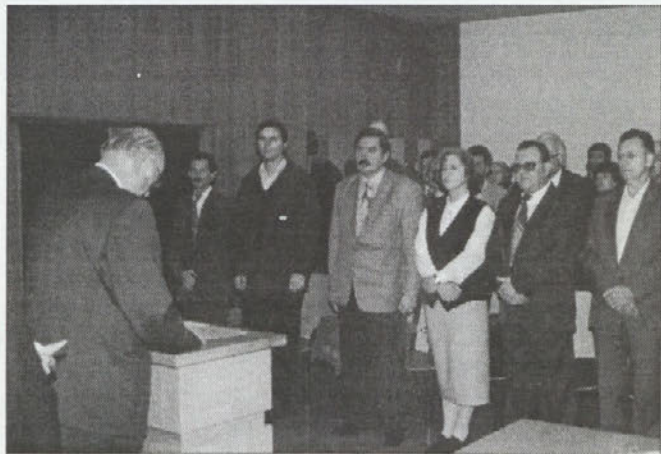
 zavarovalnica triglav

Prisega sodnikov - porotnikov

Na okrožnem sodišču v Slovenj Gradcu so konec decembra prisego izbrani porotniki za dobo petih let. □

izrekli pred predsednikom Višjega sodišča v Mariboru

Foto: S. Hovnik

ZA UREJENO OKOLJE

V program dela za leto 1996 so v **Turističnem društvu Slovenj Gradec** vključili delo profesionalnih kot tudi amaterskih institucij. Več pozornosti bodo posvečali urejenosti kraja, čistoči mesta in vasi ter v nadaljevanju skrbeli za večjo promocijo zmogljivosti v kraju. S številnimi akcijami bodo vzpodbujali krajanke k lepše urejenemu okolju. Veliko pozornosti bodo posvetili izobraževanju, zlasti šolske mladine.

S številnimi prireditvami želijo razgibati "zaspani" utrip življenja v mestu in na vaseh. K sodelovanju bodo povabili sponzorje po principu daj-dam.

Kot prednostno nalogo so sprejeli povezovanje z domačimi turističnimi društvi, agencijami in hoteli. Posebno skrb pa bodo posvečali povezovanju s sorodnimi organizacijami v zamejstvu. Mesto Slovenj Gradec - glasnik miru z okolico mora dobiti tudi vidnejši sistem kažipotov in krajevnih oznak. □

Stanko Hovnik

Knjiga o žganjekuhi

Nedavno je izšla že druga knjiga **ing. Andreja Šertela** o žganjekuhi. Knjigi nam pripovedujeta o pravilni kuhi žganja: da bi imeli boljše domače žganje, da bi ga znali bolje vrednotiti.

Pokrovitelj te prireditve je bila zadruga Ledina Slovenj Gradec. Zbralo se je veliko žganjarjev iz vseh krajev, ing. Šertel pa je dajal tudi strokovne nasvete o kuhi onim, ki jih je zanimalo, kako to delo izboljšati. Srečanje je bilo pri gostilni Dular na Selah. Udeležili so se ga tudi predstavniki časopisa Kmečki glas.

Slika prikazuje direktorja zadruga **Mirka Tovšaka**, ki se rokuje s članom ocenjevalne komisije. Tudi strokovne ocene žganja namreč na prireditvi ni manjkalo. Selski pevci zbora Ksaver Meško so popestrili program. Recitalni program je dala Krščanska kulturna zveza SLS, mladi harmonikaš pa je zaigral vesele na svojo harmoniko. □

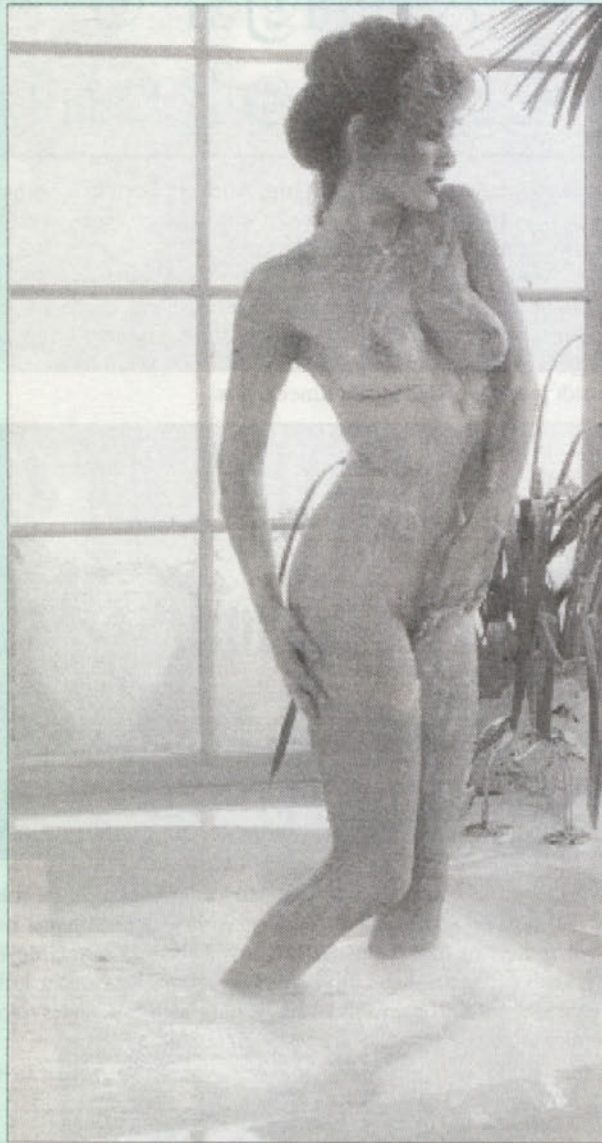
Viktor Levovnik

BOGATO IZROČILO

Tudi v **Črnečah** so minule praznike oplešali pastirski in trikraljevski koledniki, ki so v domači cerkvi in po domovih predstavili del bogatega koledniškega izročila. □

F.K.

Zrak v Mežici je že tako onesnažen, da se umazanija prijemlje na kožo...

Želeli ste, obupajte

Politiki imajo najraje - zlikano preteklost.

Kralj Matjaž še vedno spi, je pa princ Janez vse bolj aktiven.

Doktorji ekologije so strokovnjaki za sranje, torej - drekologi.

Koroške cestarje sneg vedno znova preseneti: ga ni, je prezgoden, je prepozen, ga je preveč - ali pa je bel.

Danes ni modro biti rdeč.

Mariborski zavod za zdravstveno varstvo ugotavlja, da zrak v Mežici še ni čezmerno onesnažen. Pa ne, da gori na odlagališču industrijskih odpadkov v Mežici, smrdi pa v Mariboru?

Ne da se živeti od pomladi: niti od slovenske ne.

Mežičani imajo koroškega naj-župana leta, vse druge koroške občine pa - jezikovo župo leta.

SPOMINI NA JASLICE

Foto: VITO

Ana in Jan Gruber iz Legna sta s pomočjo očka in mamice v lanskem letu lepo uredila in pripravila božične jaslice. Za spomin je nastal tale posnetek.

BORIS JE BIL PRVI

Tudi letos na novega leta dan so v slovenjgraški bolnišnici dolgo čakali na prvega novorojenčka. Šele okoli 17,40 ure je privekal na svet deček Boris srečne mamice Svetlane Matijević iz Zagreba. Ob rojstvu je tehtal 3340 gramov, dolg pa je bil 49 cm. Svetlana je z možem prišla na obisk k svoji teti v Velenje, da bi skupaj praznovali in dočakali novo leto. Ob vstopu v novo leto pa so morali mlado mamico odpeljati na porodniški oddelek slovenjgraške bolnišnice.

Foto: F. Jurač

EDLVAJS NIMA ČASA

Znan koroški gostinec **Jože Krevh-Edlvajs**, nima več toliko časa. V zadnjih dneh ga okoli osme ure ni več videti v bifeju pri Flori na avtobusni postaji v Mežici. Poznavalci pravijo, da je to zaradi tega, ker piše pisma za Prepih.

KLEPET PRI GROFU

Grofu **mag. Vinzenzu Thurnu Valsassini** je dano skoraj vse: mladi mož je izobražen, lep in bogat. In kot mož dunajske šole je zelo vljudno sprejel na obisk tudi Večerovega novinarja **Mira Petka**, dasiravno ga je pri tem nemara po tihem kar preklinjal. Pogovor je menda potekal v duhu dobrososedskih odnosov med državama.

ZA NJIMI DOTOP

Nekateri ljudje iz Mežiške doline so se zelo neuspešno uveljavljali kot direktorji raznih firm v Dravski dolini. Radeljčani danes za te ljudi pravijo: "Za njimi potop!" Korošci pa dodajajo: "Direktorji smo pa vendarle bili!"

VARČNI KOROŠKI BANKIRJI

Kot so znali povedati zlobni jeziki, je slovenski premier Janez Drnovšek priredil novoletni sprejem le dve uri po sprejemu predsednika Milana Kučana izključno zaradi škrtosti ali, po koroško, volhnosti. Gostje so se namreč do siteda najedli in odžejali že na prvem sprejemu.

Ne da bi želeli delati posebno primerjavo, a zgodilo se je, da je SKB banka, enota Slovenj Gradec priredila novoletni sprejem za svoje komitente točno uro po sprejemu LB Koroške banke. Gostje ene in druge denarne ustanove so morali samo menjati lokacijo v mestu Slovenj Gradec in opravili so oba sprejema na en mah. Ali je šlo za dogovor med direktorjema, nam do zaključka redakcije ni uspelo izvedeti.

GOLAŽ BREZ ČEBULE

Prireditelji spominskega zimskega planinskega pohoda Čez goro k očetu zoenkrat niso imeli sreče. Na prvem pohodu, konec leta 1994, se jim je za lep čas izgubil znan koroški profesor, na drugem pa jim je nov podjetnik Kumer v Koprivni postregel s posebno specialiteto: golažem brez čebule. Hušše muke so nespomo prestajali ob prvi nesreči, je v imenu organizatorjev dejal raprevalski župan **Maks Večko**, čeprav za prave ljubitelje golaža tudi druga (ne)zgodba ni bila nedolžna. Da o šnopsu ne govorimo...

NAGRADNA IGRA:

POIŠČITE SE V PREPIHU

Januarsko nagrado v naši nagradni igri Poiščite se v Prepihu podeljuje **MARIBORSKA MLEKARNA**, ki odkupuje mleko tudi na Koroškem in pri nas prodaja svoje kakovostne mlečne izdelke.

Nagrado: mlečne izdelke v vrednosti 5.000,00 Sit bo za svojo dobro voljo prejela vesela gospa na sliki, ko se bo oglasila v našem uredništvu in povedala, kje je bila fotografija posneta.

Predstava z REZINO LIMONE

Celo leto mi je primanjkovalo časa, vsak teden najmanj za en dan. Ob sobotah ali nedeljah popoldan sem kolikokrat stala sredi trga in zabodeno gledala zaprte trgovine, v rokah pa mečkala nakupovalno torbo. V času pred Božičem pa mi je zmanjkalo časa za cel teden. Če ne bi vedela, da ga ni nikjer za najti, bi ga verjetno iskala, tako pa sem se obregala ob ljudi in spraševala, če so morda srečali moj izgubljeni petek ali pa soboto.

Gledali so me začudeno, pa vendar ne tako kot jaz tisti trenutek, ko sem v rokah obračala bahavo VABILO NA LITERARNI VEČER in poizkušala najti čas in premagati šok, ki je bil Mileninino maslo. Tako na hitro je zmesila zbirko potopisov, pa še kakšno pesmico vmes, da se literati še do danes nismo povsem opomogli od presenečenja.

Dravogradska dvorana v Gasilskem domu je bila dne 22. decembra 1995 ob 18. uri prizorišče predstave literarnega večera, na katerem je blestela **Milena Cigler** in predstavila svojo drugo knjigo z naslovom "REZINA LIMONE".

Literarni večer je vodil **Marijan Mauko**. Rudi Pečovnik je popestril večer s svojimi citrati. **Andrej Šertel** je Mileni napisal v knjigo nekaj uvodnih besed in misli. **Blanka Kamnik** je naredila REZINI LIMONE likovno opremo. **Matevž Čarf** je tudi sodeloval z lepimi razglednicami naših planin, čeprav se večera ni mogel udeležiti. Slike so vseeno ostale Mileni v knjigi. **Irena Grainer** je Rezino limone lektorirala. Koroška tiskarna je ves miš-maš zmiškala v knjigo, da se je Mileni smejalo še sonce sredi Drave.

Ker je Milenin prvenec poezije REGRATOV CVET že davno pošel, ni sedela doma križem rok. Gospod Šertel jo je sicer kar naprej priganjal, da naj vendar le kaj lepega napiše za VIHARNIK, da bi ga ljudje rajši brali, iz tistih popotovanj po Slovenskih plani-

nah, kamor je kar naprej begala. V Rezini limone tako zanimivo pripoveduje, da Olševa ni nič manj lepa od Tolstega vrha. Kredarica ni bolj strma od Urške. Nenehno je morala laziti naokoli ter preštevati, če so vse planine tam, kjer bi morale biti. Če je šla na Ojstrico, je že kukala za Planjavo, škilila za Babo, lovila Škarje. Brano je morala prehoditi, da se je prepričala o njeni trdnosti. Na vsak način se je morala prepričati, če jo še čakajo Skuta, Kočna, Grintovec, Rinka in kaj vem še kaj. Sonce je iskala v Potočki zijalki, sesala rezino limone v kaj vem kateri steni in mislila na še vse tiste planine, ki jih še ni obiskala s prijatelji RPD (ne vem, ali kratica pomeni "Rada

Prihajam Domov" - ker sem jo pozabila vprašati).

Prehodiła je celo Slovensko transverzalo, s Peco vred. Ni pozabila na Šentanel, na Strojno jo je verjetno potegnil Blaž Mavrel. V Kotljah se je ustavila le toliko, da se je prepričala o večnem počitku Prežihovega Voranca.

Milena pozna skoraj vse pavre po Koroški in pri srcu so ji vsa lepa drevesa. Drevoredi mogočnih smrek so kot vojaki na preži, ko vprašanja čakajo odgovore in pohodi so kot v sanjah, vedno lepi, vedno drugačni, čeprav po isti poti. Obiskati je morala vse cerkve, ob tem pa je premišljevala, kako je lepo, ker je Slovenija tako lepa. Sonce vedno greje, zima prodaja svoje leske, gozdovi

pojejo božične pesmi, ptice žgolo o sreči in dohtar hodi z njimi samo za strašilo, saj pohodnikom daje narava vse, kar rabijo.

Na vse takšne zapise je gospod Šertel čakal, da jih je z vsemi tistiimi šopki vresja in spominčič vtaknil vsakič v VIHARNIK. Tudi grintavo vreme z mokrimi čevlji, z mislijo na Puškina ali Lermotova, ki ju obožuje, poleg Tonija seveda, in še kaj lepega, naše gore, ker bogatijo vse njene zapiske. To bogastvo je prenesla v svojo knjigo, v katero sedaj vpisuje svoj stenogram, vsakemu pripiše še datum, ker je to dan po bogati koledarski jeseni.

Vsi literati bi si želeli, da bi se na takšnih datumih vedno srečevali na podobnih prireditvah in predstavljali knjige ter uživali v zmagovalstvu, tako kot Milena Cigler, ki je doma na čudoviti Dobravi pri Dravogradu, prav tam, kjer je svoj čas rasla hruška in je moral Toni izkopati njen štor, da sta lahko sezidala hišo.

Mileni vsi literati čestitamo. □
Slavka Dragolič

ČEMU SLUŽI KULTURA ?

Dnevi novoletnega praznovanja so za nami. Bilo je veselo, ker so mrtvilo koroškega nedogajanja ali podpovprečnih pijanskih veselje razbili mladi člani še ne dolgo delujočega Mladinskega alternativnega kulturno-umetniškega razvojnega centra iz Slovenj Gradca.

V tem lepem mestu je gostoval potujoči cirkus z dedkom Mrazom. Pripravili so pripoved potopisa iz Turčije, rock koncert Demolition group, risanke. Zgodil se je rave, jazz v izvedbi "Ciganske jazzbine", filmski maraton.

V ogrevan šotor, ki so ga postavili sredi mesta Slovenj Gradec, se je prihajala zabavat predvsem mladina. Enega izmed prostih prazničnih popoldnevov so zapolnili z igro Stoživka, ki jo je izvedlo GLEDALIŠČE ARTIKULATOR iz Ljubljane. To je bila na poseben način zaigrana predstava s polno mero miselnega humorja, sestavljena iz več zgodb. Trije igralci so z besedo in zgovorno mimiko pripovedovali monologe, ki so se med sabo dopolnjevali in pripravljali gledalce k sodelovanju in razmišljanju. Občinstvo je celo sodelovalo pri izbiri vsebin odigranih sporočil, ki jih je gledališče Artikulator prisot-

nim posredovalo.

MAKURC so poslali vabila na to izvorno gledališko predstavo stosedemdesetim gledališkim abonentom iz slovenjgraške občine. A odziva ni bilo, igre si ni ogledal niti eden od povabljenih. Porodilo se je vpijoče vprašanje: ali je kultura le statusni simbol? Kaže, da nič več ni namenjena sama sebi in užitku ter izobrazbi ljudem. Kot so rekli nekoč: čustveni katarzi in intelektualnemu razvoju skozi duhovno rast. Na žalost postaja prizorišče, kamor se hodijo kazati ljudje, katerim je prav kultura na zadnjem mestu.

Alternativno izvedena dobra gledališka igra pač ni bila vredna obiska, ker se je odvila v šotoru, kamor ne prihajajo "pomembni" ljudje. Nekateri se za kulturni užitek raje peljejo v Ljubljano in ignorirajo to isto kulturo, ko pride iz Ljubljane v naš kraj. Se vam ne zdi to prodano in neumno? Saj vendar ni pomembna maska, oklep, bistvo sta le duša in srce. Naj bo kultura za kulturo in ne kot pokazatelj osebnega statusa v družbi. □

Ajda P.

Časopisno vrtičkarstvo

Zadnje čase se pogosto sliši glasno govorjenje o lokalnih glasilih in časopisih, ki naj bi spet pridobili na veljavi in so kratka zopet aktualni. Občine in mestne občine naj bi svojim dušam, živčim na njihovem območju, brezplačno delile časopiske, zastonjska glasila, okrožnice ali karkoli že, pač nekaj na papirju tiskanih sporočil.

Ideja na prvi pogled ni tako zelo slaba, ampak če celotni projekt pogledamo v širšem smislu - na primer v kontekstu pokrajine, kar področje naše Koroške nedvomno je, ne samo geografsko, potem zadeva postane še najbolj podobna drobnemu vrtičkarstvu. Vsakdo bi se ukvarjal le s svojo gredico in k sosedu ne bi niti poškilil, razen v navalu nevoščljivosti (beri - slovenske faušije).

Sam sistem oziroma način obveščanja ljudi v obliki takšnih in drugačnih glasil je že kar do karikature približan socrealističnim demagoškimi prijemom, da o zapravljanju proračunskega denarja niti ne govorimo

(O, pa bi morali, večkrat!).

Glasila, lokalni časopisi prinašajo v glavnem le vesti iz ožjega okolja in samo še stopnjujejo ozkost, namesto da bi bralcu ponudili širok spekter člankov ter mu s tem nenazadnje širili obzorje. Navadno takim časopisom kmalu zmanjka sape, idej, aktualnih tem, člankov in se kaj kmalu sfižijo in zreducirajo v zgolj okrožnico ali letak. To pa gotovo ni publikacija, vredna pozornosti, kajti obdobje, v katerem živimo, nam vse prevečkrat odmerja prav malo časa in nas prisili, da čtivo izbiramo in ne zapravljamo časa s čenčami ali nepopolnimi informacijami.

Ni izključeno, da bo nekdo - po vseh demokratičnih načelih, z vso pravico - izdal časopis svoje ulice, in v njem odprl razpravo na temo KajjenatržniciFranckarekla-Lojzki,dajebajeslišalaoPepci..., kakršnekoli tekste bo prispeval kdorkoli...; lektorja in korektorja ne rabimo...; uredniški posli bodo prepuščeni sami sebi, zadevo bo poceni oblikoval computer-designerski samouk, brez vsakršne teorije in prakse iz grafike, tipografije ter priprave za tisk; tisk bo opravil kakšen samozvani mojster, ki ni slišal ne za Gutenberga, ne za črno umet-

nost, kvečjemu za tiskarskega škrate in dobili bomo...

A pustimo te mučne zadeve, preden nam ranijo čut za estetiko in občutek za smiselno vsebino, da se ne razburimo, kar bi nam utegnili škodovati. Odmislimo tudi prislovično medobčinsko nekomunikativnost Korošcev, egocentričnost in zaplankanost nekaterih političnih struktur, ki bi jim kljub razglašeni demokraciji prišla prav njihova glasila ali pa recimo kar trobila ter razmislimo o časopisu kot o nepristranskem nosilcu informacije. Resni, profesionalni časopis pokriva večje področje in prinaša kar najrazličnejše informacije in novice za širok krog bralcev.

Mislím, da je glasilniško drobljenje moči in sredstev nesmiselno trošenje časa in denarja. Sicer pa je funkcijo lokalnega obveščanja po občinah tako ali tako že učinkoviteje prevzela lokalna TV mreža, sodobnejši in hkrati fleksibilnejši medij, kar je še en argument zoper ozka lokalna glasila. Boljša rešitev za Koroško je nedvomno en kvaliteten časopis s sodelavci na celotnem področju, ki bi pokrival vse občine in njihovo problematiko na posameznih

lokalnih straneh. Vsebinsko pa bi se lahko peresa dotaknila skupnih točk trenj in problemov ter jih na ta način razgalila in postavila na svetlo (od koder je krajša pot do reševanja, kot pa, če so skriti). Dobrodošle bi bile tudi na enem mestu zbrane informacije o kulturnih, umetniških, športnih dogodkih - kot napovednik in komentar. Glede horoskopa, humorja, križanke in prgišča trača (če že mora biti) verjetno nihče ne bi imel pretiranih pomislekov. Občine bi morale glede časopisov uskladiti svoje interese na nivoju pokrajine, primakniti vsaka svoj del sredstev in svoje članke - pa bi Korošci lahko prebiral dober časopis, ki bi imel dovolj zanimive vsebine. Ni nujno, da bi bil to ravno Prepih, lahko pa tudi, saj je že zaoral ledino in se je pri bralcih kar dobro zapisal, res pa je, da bi zaradi aktualnosti bil še učinkovitejši kot tednik. A viribus unitis - z združenimi močmi bi vsa ta vprašanja gladko rešili.

Zagotovo bi bila to tudi najrentabilnejša rešitev. Strošek po izvodu pri večji nakladi, kljub bogatejši vsebini, pade. Oglaševalci bi se raje odločali za oglaševanje v časopis z večjo naklado, ki pokriva širše področje - pokrajino, ker je to neprimerno učinkovitejša marketingška poteza od oglasa v lokalnem zveščiču ali glasilu krajevne skupnosti. Argumentov za skupen projekt potencialnih lokalnih časnikarjev je dovolj.

Počakajmo malo in poupežljivo spremljajmo, kako se bodo te papirnate zadeve odvijale v praksi. Če ga bodo s temi glasili še dolgo tako s..., si lahko z njimi na zadnje nekaj obrišemo. Za dober koroški časnik pa pod nosom. (Raje ne z istim papirjem! Ali vsaj ne v tem vrstnem redu.)

Sicer pa - papir vse prenese in ne zardí, čeprav bi marsikdaj lahko. In bi moral!☐

Adrijan Zalesnik

Blaž Prapotnik

Kulturni utrinek

Razstava likovnih del Matevža Šumaha v Libeličah

Konec decembra so v župnišču v Libeličah odprli razstavo likovnih del slikarja Matevža Šumaha z Raven na Koroškem.

Matevž Šumah je prvi slikar, ki je svoje izdelke ponudil na ogled v Libeličah. Na otvoritveni slovesnosti se je zbralo preko 20 občanov, kar je za tovrstne dogodke in mali kraj kar precej. Kratak kulturni program so pripravili pevci in mladi muzikantje iz Libelič. Razstavo si je mogoče ogledati cel mesec januar. Posamezne slike je možno tudi kupiti.

V KS pravijo, da bodo poskušali podobne prireditve organizirati še večkrat, saj so obnovljeni prostori v župnišču primerni tudi za to dejavnost in škoda bi bilo, da se do postavitve muzejskih zbirk v njih nič ne dogaja. V imenu Libeličanov je v knjigo vtisov napisal predsednik KS: "Korošci rečemo, da imajo vsake oči svojega malarja. Redki pa so tisti, ki so sposobni svoje videnje predstaviti v obliki, ki je vidna tudi drugim, še redkejši pa so tisti, ki to pokažejo v Libeličah.

Zato, g. Šumah - hvala!"

Varljivi rezultati ankete

75 LET KOROŠKEGA PLEBISCITA (23)

Piše: MIRO PETEK

Dogajanja pred plebiscitom je v svojem romanu *Požganica* imenitno opisal Prežihov Voranc (*Požganica*, Založba Obzorja, 1981). Na straneh 419-420 lahko preberemo: "Gospod general, prosim vas, razbijmo plebiscit!" Kotnikov glas je bil zdaj skoraj proseč. General Maister je sprevidel, da mož vendarle misli resno. "Gospod Kotnik, kaj pa govorite?" "Še enkrat ponavljam, gospod general, razbijmo plebiscit, dokler je še čas..." Generalov sobojevnik je gledal svojega bivšega poveljnika skoraj z obupanimi očmi.

"Kaj pa govorite! To ni mogoče... in kakor vse kaže, tudi potrebno ni." General Maister je bil poveljnik vseh oboroženih sil na plebiscitnem ozemlju in kot tak odločilna oseba narodnega sveta v Velikovu.

"Pravim, da je potrebno in če je potrebno - je tudi mogoče!" je odločno in trdo nadaljeval bivši narednik.

"Kako to? Kakšni so novi razlogi? Zakaj obupavate? Saj smo vendarle izvršili štetje naših glasov in našteji skoraj 70 odstotkov za Jugoslavijo. Če se ta cenitev skrči za deset, recimo v najslabšem

Takšne so bile 10. oktobra glasovalne skrinjice

primeru, za petnajst odostotkov, imamo še zmeraj večino!"

"Počakajte, gospod general!" je dejal Kotnik in se primaknil bliže. "Stvar ni tako rožnata! Če so te številke veljale pred mesecem, danes ne veljajo več. Razpoloženje prebivalstva se je zasukalo, nemška propaganda dela z velikim uspehom, posebno odkar so odprli meje. Mi bomo plebiscit izgubili."

Kotnikova predvidevanja zapisana v *Požganici*, pa so se uresničila, kajti zelo varljiva je bila anketa oziroma štetje, na katero se je tako zelo zanašal general Maister. V prvi polovici

leta 1920 je jugoslovanska oblast na ozemlju cone A res izvedla poskusno anketo, ki naj bi odgovorila na vprašanje, kakšni bi utegnili biti rezultati. Rezultati ankete, ki je bila opravljena pred 8. julijem tega plebiscitnega leta, so pokazali, da je predvideno število glasov za Jugoslavijo 19.395 ali 54,9% od evidentiranih volilnih upravičencev. Predviden je torej bil pozitiven rezultat za Jugoslavijo, vednar je bil izid zelo tesen, na območju Drave v Podjuni (to je na

list *Korošec* naslavljal na svoje bralce (izdajatelj lista *Korošec* je bil Narodni svet za Koroško, pobudnik pa general Maister; prva številka je izšla 6. julija 1919, zadnja pa 7. oktobra 1920).

"Kdor glasuje za Nemško Avstrijo, ta je naš največji sovražnik, je moj in tvoj največji škodljivec. On je hujši kot tat, razbojnik, požigalec! Če je kdo moj sovražnik, ni treba, da bi ga jaz sovražil. Moj sovražnik je vsak, ki mi dela krivico, ki mi želi hudo, ki mi stori kaj hudega ali (pa) me skuša spraviti v Nemško Avstrijo... Kdor si želi v Nemško Avstrijo, naj gre! Bolje danes nego jutri! A kdor hoče oddati svoj glas za Avstrijo, ta nas hoče spraviti v nesrečo. On je nas vseh, vseh naših kmetov in delavcev, največji škodljivec, neprijatelj in sovražnik. Tak človek je slabši kot stekel pes", je zapisal list *Korošec* v svoji 68. številki 31. avgusta 1920.

Zanimiva je bila tudi vest, ki jo je dva dni pred plebiscitom objavil Slovenski narod. Vest je bila nastinjena v debelejšem tisku in na uvodnem delu časnika:

Plebiscit na Koroškem se ne odgodi! Ali bi ljudski izgredi onemogočili ljudsko glasovanje, prisodi antanta Koroško Jugoslaviji! Pariz, 7. oktobra. Medzavezniški svet je razpravljal ob plebiscitnem vprašanju na Koroškem in odklonil avstrijski predlog, da bi se odgodil plebiscit v coni A. Plebiscit v coni A se ima nepriključno izvršiti dne 10. oktobra. Ako bi pa izgredi in nemiri, povzročeni od katerkoli strani, onemogočili ljudsko glasovanje, bodo zavezniki glede Koroške ukrenili isto, kakor v težinskem vprašanju. V tem primeru pripade Koroška glasovalna cona A brez plebiscita Jugoslaviji. Ni izključeno, da v tem primeru prisodijo zavezniki Jugoslaviji tudi Celovec." (*Slovenski narod*, 8.10.1920, št. 230).

(Dalje)

JOŽE SILVA KREUH

bostišče
EDLYAJS

Breg 13, Mežica, ☎ 38 602, 35 694

Kamnoseštvo **PODPEČAN**
Šalek 20, Velenje

Iz marmorja in granita izdelujemo:
nagrobnike, okenske police, stopnišča, kuhinjske
in kopalniške pulte, vodomete, mize in stebre.

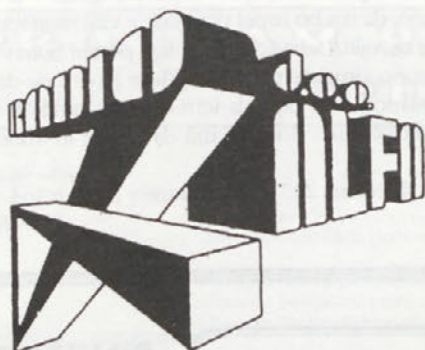
Trgovina: granitne in marmorne ploščice, granitogres,
lomljen tlak, nagrobni dodatki

Uradne ure od 8. do 16. ure
naročila nagrobnikov vsako sredo
od 8. do 19. ure.

Tel.: 063 857 558

radio alfa

PRVI KOMERCIALNI RADIO PRI NAS

radio alfa d.o.o.
REDAKCIJA IN STUDIO
Cankarjeva 1
62 380 Slovenj Gradec, p.p. 92
telefon (0602) 41 630
telefax (0602) 41 244

radio alfa d.o.o.
PROPAGANDNA AGENCIJA
Trg mladosti 6
63320 Velenje
telefon: (063) 851 788
telefax: (063) 851 788

VAŠ SOPOTNIK V POSLOVNEM SVETU

107,8 Mhz

PARCO d.o.o.

partnersko podjetje

- proizvodnja montažnih podplato
- proizvodnja termoplastičnih granulato
- posredovanje v zunanji trgovini

CARINSKA CONA DRAVOGRAD

Otiški vrh 25a
62370 Dravograd
tel.: 0602 45 131
fa: 0602 41 631

PROIZVAJA IN PRODAJA BETONSKE IZDELKE ZA GRADNJO IN ADAPTACIJO OBJEKTOV IN UREJANJE OKOLJA:

- ☛ ZIDAKI DEBELINE 10, 20, 30 cm
- ☛ CEVI RAZLIČNIH PROFILOV
- ☛ POHODNE IN POVOZNE PLOŠČE
- ☛ IZOFAS, FASADNO OBLOGO
- ☛ KOSIL, MONTAŽNI SILOS
- ☛ BETONSKE MEŠANICE VSEH VRST

**SGP KOGRAD
DRAVOGRAD
IGEM**

☎ 0602 85 640, 85 642,
85 230, 85 070: fax: 85 318

- ☛ DRUGI GRADBENI MATERIALI
- ☛ UKRIVLJAMO IN POLAGAMO BETONSKO ŽELEZO IN MREŽE
- ☛ V GRADBENI OPERATIVI IZVAJAMO VISOKE IN NIZKE GRADNJE TER ADAPTACIJE

SE PRIPOROČAMO !

NATAŠA PAVŠER

Odbojki, temu izjemno lepemu atraktivnemu športu, se je Nataša zapisala že v 7. razredu. Pravzaprav jo je za to športno panogo navdušila mama, ki je nekoč tudi sama igrala odbojko. Resneje je pričela vaditi pri trenerju Radu Krenkerju, potem ko se je "vpisala" v OK Franjo Malgaj iz Dobrij.

Pričela je kot podajalka oz. tehničarka, saj ji njena za odbojko "skromna" višina ni dovoljevala, da bi bila napadalca. Pokazalo se je, da ji ta vloga kar ustreza in Nataša igra na tem mestu že kar 17 let. Je pravi motor ekipe, igralka, ki mora praktično misliti za vse ostale. Od nje se pričenjajo vse načrtovane akcije ob mreži, od nje je odvisno, ali bo žoga dovolj dobro podana, da bo ekipa lahko dosegla točko, in še in še bi lahko naštevali. Nataša Pavšer je tudi v sedanjih ekipi Prevalj, ki jo vodi trener

Anton Spaželj, pravi mozeg ekipe in kreator številnih akcij. Še ne s petnajstimi leti je Nataša prestopila v vrste odbojkaric Fužinarja. Bilo je to v sezoni 1979/80, ko so se Ravenčanke uvrstile v I. zvezno jugoslovansko ligo in kasneje pod vodstvom trenerja Roberta Stoparja v tem rangu in nato v II. zvezni ligi tudi uspešno igrala. Nataša se prav dobro spominja kvalifikacijskega srečanja z odbojkaricami mariborskega Branika. Takrat sama še ni igrala v prvi postavi,

PREDSTAVLJAMO KOROŠKE ŠPORTNIKE

toda izjemno je bila vesela uspeha soigralk, ki so premagale Branikovke. Ravne so bile v tistem obdobju zares center slovenske ženske odbojke in dekleta so bila ponosna, da so lahko nastopala za tako ugleden klub, kot je bil Fužinar - tudi Nataša, pa čeprav je morala kar nekaj časa presedeti na rezervni klopi.

Pri Fužinarju je Nataša igrala vse do leta 1986. Vmes je že študirala v Ljubljani, na Fakulteti za šport, nato pa nekaj časa pavzirala. Na svet je namreč privekala hčerka Nina in treba se je bilo posvetiti njej. Toda dolgo Nataša ni vzdržala brez svojega priljubljenega športa, v letu 1992 je ponovno pričela trenirati in zaigrala v ekipi Prevalj, ki jo je vrsto let vodil uspešen trener Janez Dokl. Pod njegovim vodstvom so se Prevaljčanke uspele prebiti v I. B slovensko ligo, kjer so igrala eno sezono in nato izpadle. Sedaj Prevaljčanke igrajo v 2. slovenski ligi in seveda upajo, da jim bo uspel povratek v višji rang tekmovanja. "Če bomo uspele osvojiti 1. mesto v drugi ligi, potem bom verjetno še igrala kakšno sezono, drugače pa mislim, da je že čas, da dam odbojki slovo. Svojo mladost sem zapisala temu športu in nikoli mi ni bilo žal, kajti tudi šport oblikuje človeka, mu da značaj in trdnost," pravi Nataša.

Nataša Pavšer je bila rojena 20.7.1965, stanuje v Kotljah 164.

Ivo Mlakar

V občini Ravne - Prevalje izbrali najboljše športnike

ŠTERN, LEITINGERJEVA IN NOGOMETAŠI MAG KOROTANA

Tudi v občini Ravne - Prevalje so, podobno kot drugod po Sloveniji, ob izteku lanskega leta izbrali najboljše športnike in športno

ekipo za leto 1995. Komisija pri športni zvezi je izmed predlogov klubov in društev izbrala za najboljšega športnika občine atleta

Janeza Šterna, člana Koroškega atletskega kluba Ravne, ki je državni reprezentant med člani v tekih na 800 in 1500 m. Šter je na l a n s k e m

državnem prvenstvu osvojil drugi mesti v članski konkurenci v tekih na 800 in 1500 m, bil drugi tudi na tekmovanju za atletske pokal Slovenije na 1500 m in nastopil v

zmagovalni štafeti 4 x 400 m na tekmovanju za atletske pokal. Poleg tega je odmevno tudi njegovo 1. mesto na močnem mednaro-

dnem mitingu v Italiji na 1500 m. Tudi za športnico leta je bila izbrana atletinja KAK Ravne, in sicer **Mojca Leitinger**, ki je mladinska reprezentantka

Slovenije v tekih na 800 m in v štafeti 4 x 400 m. Osvojila je drugo in tretje mesto na 800 in 1500 m na lanskem državnem mladinskem prvenstvu, bila pa je tudi četrta med članicami na 1500 m in tretja s člansko štafeto 4 x 400 m.

Za najboljšo športno ekipo v občini so izbrali prvotnega moštvo **Mag Korotana**. Prevaljskim nogometišem se je v sezoni 1994/95 iz tedanje 16-članske prve slovenske lige uspelo

direktno uvrstiti v ligo najboljših desetih klubov v državi, kjer so ob koncu prvega dela prvenstva uvrščeni na 8. mesto. □

- iv

SILVESTERSKI TEK NA RAVNAH

Zadnjega dne preteklega leta so prizadevni delavci krajevne skupnosti Javornik - Šance na Ravnah že četrtič izpeljali Silvesterski tek okoli naselja Javornik. Tokrat se je kljub močnemu sneženju zbralo na startu 82 tekačev in tekačic, dva več kot na zadnji prireditvi. Ker je bil tek na progi dolgi 1150 m zgolj rekreativnega značaja, sta bili kategoriji le dve - moška in ženska. Pri moških je bil najhitrejši **Tomaž Robač** z Prevalj, ki je za progo potreboval 3 min. in 14 sek, pri ženskah pa je s časom 5,37 minute zmagala **Lidija Breznikar** iz Kotelj. Vrstni red, moški 1. Robač (Prevalje), 2. Laznik (Ravne), 3. Breznikar (Kotlje), itd. Ženske 1. L. Breznikar (Kotlje), 2. Kočet, 3. Božič (obe Ravne), itd. □ -mi

MEDNARODNI PLOVALNI MITING "RAVNE 96"

V letu, ko bodo na Ravnah svečano obeležili 50-letnico plavalnega športa v kraju, so delavci PK Fužinar že dvajsetič pripravili dvodnevni mednarodni miting, na katerem so letos nastopili kar 304 plavalci in plavalke iz Avstrije, Madžarske in Slovenije. Tekmovanje se je odvijalo v osmih starostnih kategorijah, za fante letnike od 1979 do 1982 ter dekleta letnice od 1981 do 1984. Absolutno najboljša rezultata, merjena po mednarodnih tablicah sta dosegla Ljubljančan Emil Tahirovič v disciplini 50 m delfin in Velenjčanka Ajda Valcl na 50 m

hrbtno. Na mitingu so uspešno nastopili tudi domači tekmovalci in tekmovalke, saj je **Lidija Breznikar** osvojila kar štiri zlata odličja, po dve so si priplaval **Miha Tisovnik**, **Matjaž Čepelnik** in **Tanja Kumprej**, eno pa **Primož Abraham**, **Špela Fras** in **Tanja Merzdovnik**. Ob tem so fužinarjevi plavalci osvojili še kopico srebrnih in bronastih medalj. Da je dvodnevna plavalna prireditev na Ravnah tudi tokrat izredno lepo uspela, gre zasluga predvsem predsedniku kluba **g. Francu Merzdovniku** in številnim njegovim sodelavcem. □

SPOMINSKI KEGLJAŠKI TURNIR OTA HAFNERJA

Kegljaški klub Fužinar je minuli vikend že sedmič izvedel tekmovalje, posvečeno spominu na dolgoletnega predsednika kluba Ota Hafnerja. Tokrat je nastopilo okoli 120 kegljačev in kegljavk iz slovenskih klubov, najboljša pa sta bila Slovenjgradčan **Alojz Strašek**, ki nastopa za Fužinar in Koprčanka **Romana Adam**. Prvič so pripravili tudi tekmovalje za neregistrirane kegljače, torej čiste rekreativce, kjer je zmagal Ravenčan **Jože Ras** pred **Valentinom Šartom** s Prevalj, tretji pa je bil **Dani Kremzer** z Mute.

REZULTATI: Moški: 1. Alojz Strašek (Fužinar) 921 kegljev, 2. Miro Steržaj (Radenska) 917, 3. Tone Založnik (Proteus Postojna) 914, 4. Marko Vezovnik (Elektrama Dravograd) 909, 5. Darko Bizjak (J-M Šport Postojna) 909, 6. Rajko Podojsteršek (Fužinar) 900... 10. Stojan Fišer (Elektrama Dravograd) 880 kegljev, itd.

Ženske: 1. Romana Adam (Koper) 441 kegljev, 2. Majda Grahor 426, 3. Helena Čeh (obe Konstruktor) 419, 4. Majda Ermenc 418, 5. Darinka Verhovnik (obe Slovenj Gradec) 417 kegljev, itd. □

Ivo Mlakar

PROGRAM PLANINSKIH IZLETOV FEBRUAR 1996

Planinsko društvo	Izlet	Datum	Vodnik / Informacije	Telefon
PD Črna na Koroškem	Zimski nočni pohod na Uršljo goro Zimski Matjažev pohod na Peco	03. feb. 10. feb.	Vod.: Lesjak Pavle Vod.: Burica Željko	Tel.d.: 39-161 Tel.d.: 39-523
PD Dravograd	Zimski nočni pohod na Uršljo goro Zimski Matjažev pohod na Peco Zimski Šisernikov pohod na Kremžarico	03. feb. 10. feb. 24. feb.	Vod.: Gracej Ivan Vod.: Djurič Jovo Vod.: Djurič Jovo	Tel.d.: 84-605 Tel.d.: 85-297 Tel.d.: 85-297
PD Gorenje Fecro Slov. Gr.	Zimski nočni pohod na Uršljo goro Zimski Matjažev pohod na Peco Zimski Šisernikov pohod na Kremžarico	03. feb. 10. feb. 24. feb.	Vod.: Senica Jože Vod.: Senica Jože Vod.: Šmon Bojan	Tel.d.: 41-765 Tel.d.: 41-765 Tel.d.: 53-662
PD Mežica MO PD Mežica	Zimski nočni pohod na Uršljo goro Zimski Matjažev pohod na Peco	03. feb. 10. feb.	Vod.: Krivec Stojan Vod.: Blatnik Vili	Tel.d.: 37-574 Tel.d.: 35-339
PD Mislinja	Zimski nočni pohod na Uršljo goro Zimski Matjažev pohod na Peco Zimski Šisernikov pohod na Kremžarico	03. feb. 10. feb. 24. feb.	Inf.: Bricman Franc Inf.: Bricman Franc Inf.: Bricman Franc	Tel.d.: 42-752 Tel.d.: 42-752 Tel.d.: 42-752
PD Muta	Zimski nočni pohod na Uršljo goro Zimski Matjažev pohod na Peco	03. feb. 10. feb.	Inf.: Preglav Ernest Inf.: Preglav Ernest	Tel.d.: 61-318 Tel.d.: 61-318
PD Ožbalt/Kapla	Zimskinočni pohod na Uršljo goro (1 dan) Zimski Matjažev pohod na Peco (1 dan)	03. feb. 10. feb.	Vod.: Glasenčnik Igor Vod.: Cepec Tone	Tel.d.: 60-717 Tel.d.: 60-074
PD Prevalje	Zimski nočni pohod na Uršljo goro Zimski Matjažev pohod na Peco Zimski pohod po "Šisernikovi poti"	03. feb. 10. feb. 24. feb.	Vod.: Trop Miran Vod.: Močnik Roman Vod.: Komprej Ivan	Tel.d.: 35-034 Tel.d.: 33-141 Tel.d.: 31-479
PD Radlje ob Dravi MO PD Radlje	Peca - zimski Matjažev pohod Ribnica - Pesnik (1101m)	10. feb. Ni datuma!	Vod.: Rudi / Inf.: Semlak Janez Vod.: Janko	Tel.d.: 72-734
PD Ravne na Koroškem MO PD Ravne	Zimski nočni pohod na Uršljo goro Zimski Matjažev pohod na Peco Zimski pohod po Šisernikovi poti Smučarski tek Pohod na Brinjevo goro Zimska gorniška tura na Peco	03. feb. 10. feb. 24. feb.	Vod.: Komprej Ivan - PD Prevalje Vod.: Cigale Ivan Vod.: Šisernik Franc Ment.: Alojz Pristavnik Ment.: Veronika Kotnik Ment.: Alojz Pristavnik	Tel.d.: 31-479 Tel.d.: 22-874 Tel.d.: 23-076 OŠ.PV.22-495 OŠ.PV.22-495 OŠ.PV.22-495
PD Ribnica na Pohorju	Zimski Matjažev pohod na Peco	10. feb.	Inf.: Kotnik Božo	Tel.d.: 68-194
PD Slovenj Gradec	Zimski nočni pohod na Uršljo goro Zimski Matjažev pohod na Peco Zimski pohod po Šisernikovi poti Kulturni praznik na Kremžarici	03. feb. 10. feb. 24. feb. Ni datuma!	Inf.: Hartman Ivan Inf.: Hartman Ivan Inf.: Hartman Ivan Inf.: Hartman Ivan	Tel.d.: 44-126 Tel.d.: 44-126 Tel.d.: 44-126 Tel.d.: 44-126
PD-Vuzenica	Zimski Matjažev pohod na Peco Izlet po Kozjaku	10. feb. Ni datuma!	Vod.: Mrakič Bogomir Vod.: Bricman Lucija	Tel.d.: 64-186 Tel.d.: 64-480

Iz programov posameznih PD zbral in uredil Ivan Cigale

Planinski pozdrav!

Rast JRM

Tako kot drugod v življenju so tudi v črni kroniki vzponi in padci. Temeljna značilnost lanskega decembra je bil tako - kajpak so se najbrž že nakazovali bližnji prazniki - porast (v odstotkih) prekrškov na področju JRM (javni red in mir op.pisca). Tako je bilo sodnikom za prekrške podanih kar 44 odstotkov več predlogov kot mesec poprej (november). V policijske "bunkerje" pa je romalo enkrat več kršiteljev kot v primerjalnem mesecu. Če to povem še v številkah: k sodnikom za prekrške je romalo 115 prijav, pridržanih do iztreznitve pa je bilo 12 občanov.

Pozor, sneg na cesti

Verjetno zaradi spremenjenih voznih razmer - o tem sem v črni kroniki že večkrat pisal - se je v decembru povečalo tudi število prometnih nesreč za 34 odstotkov. Skupaj jih je bilo 136, od tega dve s smrtnim izidom. Zaradi kršitev cestno prometnih predpisov je bilo sodnikom za prekrške podanih kar 348 predlogov, mandatno (denarno) pa je bilo kaznovanih 687 prometnih udeležencev.

In še bolj "razveseljiv" statistični podatek: število zaznanih pojavov z elementi kaznivih dejanj se je zmanjšalo za 41 odstotkov.

Zajec v grmu

Prav v slednjem podatku pa vendarle "tiči zajec v grmu". Manjše število kaznivih dejanj ne pove dovolj. Pomembnejša je njihova intenziteta. Ta nas pa v nekaterih primerih lahko hudo prestraši in vznemiri.

Tako beležimo na primer v obdobju, ki ga zajemam, tudi utemeljen sum kaznivega dejanja poskusa umora na zahrbtnen način. Tako naj bi bila V.T. z Raven na Koroškem dne 16.12. ob 18.30 izkoristila spanje svojega moža in ga poskušala umoriti z večjim kuhinjskim nožem. Pri tem mu je prizadejala vbodno rano blizu srca in so za poškodovanca morali poskrbeti v bolnišnici Slovenj Gradec.

Hop po Cefizljih

Tokratno črno kroniko bi - v tistem resnejšem delu - pričel z nekaterimi statističnimi podatki, ki ponovno kažejo in opozarjajo, v kakšnem času ali obdobju smo. Gre za podatke o dogodkih in dogajanjih v decembru 1995 v primerjavi z mesecem poprej. Seveda pa bom suhoparne statistične podatke kasneje tudi nekoliko popestril z neposrednimi primeri.

"Samozvani Hop Cefizelj frizererji"

Dogodek, ki ga bom opisal v nadaljevanju, je prejkoprej neverjeten. Žal pa je vendarle resničen. Ob njem pa se lahko vprašamo le, kako lahko običajnim ljudem kaj takšnega sploh pride na misel. Sicer pa pogledjmo policijski zapis o tem dogodku.

Na PP Dravograd se je oglasil S.O. iz Dravograda in dal prijavo, v kateri je navedel, da ga je "na ponižujoč način maltretirala skupina neznanec". Kriminalisti so v preiskavi ugotovili, da so T.S. iz Podgorja pri Slovenj Gradcu, E.S. iz Dravograda ter K.S. in Z.A. iz Dravograda in O.M. ter A.M. iz Slovenj Gradca dne 25.12.1995 S.O. pod pretvezo zvalili do bližnjega gostinskega lokala v Slovenj Gradcu, kjer so ga najprej ostrigli, nato pa polili z oljem in sprejem WD 40. Proti njegovi volji so ga odpeljali do bližine drugega lokala v Starem trgu pri Slovenj Gradcu, kjer so nadaljevali z nemoralnim početjem in izživljanjem. Po treh urah maltretiranja so ga izpustili na Ravnah na Koroškem.

Zoper vse osumljene sledi kazenska ovadba zaradi utemeljenega suma storitve kaznivih dejanj protipravnega odvzema prostosti, ogrožanja varnosti in grdega ravnanja.

Še enkrat: neverjetno, mar ne? Je to že naša pot v Evropo, ali pa le slab televizijski film.

Hop Cefizelj

Na vso srečo pa ni vse tako črno. Policisti so na Koroškem zadnje čase zelo učinkoviti in njihovi uspehi so nedvomno pomembni zlasti iz preventivnega vidika.

Tako so na primer policisti PP Radlje ob Dravi 28.12.95 v Radljah ob Dravi ustavili avtomobil s skupino potnikov iz Maribora, za katere so ugotovili, da so vlamljali v osebne avtomobile, med drugim tudi na Koroškem. Pri hišnih preiskavah je bilo zaseženih večje število ukradenih predmetov.

Dne 29.12.95 ob 21,30 pa so bili na PP Slovenj Gradec obveščeni, da je tega dne neznanec oropal F.F. z Raven na Koroškem. Načrtno in učinkovito delo kriminalistov UNZ Slovenj Gradec in PP Ravne na Koroškem pa je tudi v tem primeru kar hitro obrodilo sadove.

Pokazalo se je, da sta se oškodovanec in osumljenec tega dne srečala v enem izmed lokalov v Slovenj Gradcu, kjer sta popivala. Dogovorila sta se za skupen prevoz na Ravne. Okoli 18. ure pa je "prevoznik" zavil v kraju Sele na stransko cesto, potegnil sopotnika iz avtomobila, ga vrgel na tla in mu po kratkem prerivanju iz žepa v suknjiču vzal denarnico z okoli 100.000 tolarji. Po dejanju je pustil oškodovanca ležati v snegu in je odpeljal proti Ravnah na Koroškem.

Ja, je že tako, da se v današnjih

časih še na "vinskega bratca" ne moreš več zanesti. No, šalo na stran: preseneča predvsem nasilje, ki ga je zadnje čase v nekaterih ljudeh vse več in več.

Dne 19.12.95 od 11.55 pa je I.K. iz Maribora v blagovnici v Radljah ob Dravi odtujil avtoradio. Po dejanju se je s prijateljem odpeljal proti Dravogradu, policisti PP Radlje pa so ga izsledili že v 15. minutah. Tako I.K. ni imel časa niti naravnati pravo radijsko postajo oziroma poslušati svojo "novo pridobitev".

Uspešna akcija

In še tole: policijska akcija "Petarde, lepše je brez njih", je tudi na Koroškem dokaj dobro uspela. Do 2.1.96 so občani na policijske enote na koroškem prinesli skupaj 1084 komadov pirotehničnih sredstev, v glavnem petard. Policisti pa so med prazniki dodatno zasegli še 1071 kosov pirotehničnih izdelkov. V tem času pa tudi niso zabeležili hujših telesnih poškodb zaradi uporabe pirotehničnih sredstev.

Skrajno neodgovorno

Zastavo v tokratnem glosiranem delu črne kronike bi prisodil vozniku osebnega avtomobila M.Š. z Raven na Koroškem, ki so ga ustavili 3.1.96. ob 23,35 policisti PP Slovenj Gradec in mu namerili 2,00 g/kg alkohola v krvi. Seveda so mu policisti prepovedali nadaljnjo vožnjo. Vendar pa njihovega ukaza ni upošteval in je z vožnjo nadaljeval. Zato so mu še nadaljnjo vožnjo preprečili s pridržanjem do iztreznitve - romal je v policijski bunker in tako prišel v rubriko "bunkerašev".

Iz močno nezanesljivih virov (blizu gostilne "Rekla - kazala..."), se "vinjenec" pri kadiji namerava zagovarjati, da je tudi v njegovem primeru šlo za "skrajno krutost policije". Policisti naj bi namreč nikakor ne bili dojeli, da ni bil več sposoben hoditi peš in da se je domov lahko le peljal. Saj bi "sicer lahko še umrl zaradi

podhladitve", ob tem peklenskem zimskem mrazu.

Kralj

V enem izmed gostinskih lokalov v Podvelki - imena ne bom navedel, da mi kdo ne bo očital neelojalne konkurence - imajo morda res geslo "naš gost je kralj...!" Vendar pa si zagotovo niso želeli takšnega "kralja", kot je bil J.K., ki je 17.12. "galamil" pri njih. Obnašal se je drzno in nasilno ter žalil goste in osebje.

Prišla je policija in ga s "spremljavo" pospremila v "kraljevsko razkošne prostore policijskega gradu."

Slišati je - ali pa tudi ne, da name-rava J.K. zdaj prekvalificirati svojo funkcijo. Iz kralja namerava postati dvorni norec. "Potem, pa naj me še zaprejo, če si upajo!" so ga še bojda slišali bentiti nezanesljivi "uhoslišči".

Kavica

Hudo je moral biti potreben osvežitve v obliki vsakodnevne kavice NN, ki je oni dan razbil steklo na oknu kioska na Ravnah na Koroškem. Skozi nastalo odprtino je namreč izvlekel aparat za pripravo kave. Lastnika R.K. je tako oškodoval za okoli 100.000 tolarjev.

R.K. zdaj tem potom sporoča NN, da ga noče več videti kot svojega gosta in da si lahko svojo kavico mirne duše "privošči na kakšnem konkurenčnem kiosku na Ravnah". Nič mu ne bo zameril.

P.S. Verjetno ste opazili, da tokrat v črni kroniki ni nastopil moj prijatelj "bifedžija" Miran s svojim prijateljem Renejem. Sodelovala nista, ker sta za kratek čas na zasluženem dopustu v neki diskoteki, kjer pridno "natepavata" - kaj bi drugega - dunajski zrezek in fižolovo solato z bučnim oljem. Saj je Rene vendar-le pravi Francoz! □ TT

Zaseženi predmeti

Na tokratni fotografiji iz arhiva UNZ Slovenj Gradec so nekateri predmeti, ki izvirajo iz kaznivih dejanj. Gre za radiokasetofon znamke ISP RC 2001, ki je bil odtujen z zadnjega sedeža osebnega avtomobila Jugo 45, parkiranega pred Apolon barom v Dravogradu septembra meseca. Avtoradiokasetofon SOUND CRAFT - CONRAD, z digitalno skalo in dva zvočnika so bili odtujeni maja 1995 iz osebnega avtomobila Jugo pred diskoteko Atlantida.

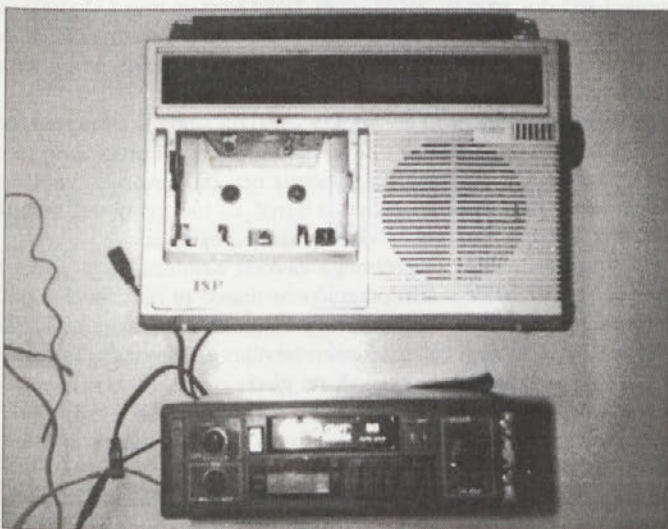

Foto: arhiv UNZ

Če boste katerega izmed predmetov spoznali, sporočite to policiji. Lahko pa si predmete pri policistih tudi ogledate.

 lek Ljubljana

PROIZVAJAMO
IN PRODAJAMO
aparate in materiale
za zobozdravstvo s
področij:
PREVENTIVE
KONSERVATIVE
PROTETIKE
ORTODONTIJE

 lek d.d. Ljubljana

tovarna farmacevtskih in kemičnih izdelkov d.d.
61117 Ljubljana, Verovškova 57, p.p. 81
telefon: (061) 168-21-61
telcx: 39403
telegram: Lek Ljubljana
telefax: (061) 168-35-17

VEČER

Zahtevajo odstop treh direktorjev
V
KOROŠKI
REGIONALNI
IZDAJI
POROČAMO
TUDI O
DOGODKIH
V VAŠEM KRAJU

Časnik VEČER lahko naročite po telefonu:
062 224-221, interna 321.
ČZP VEČER, Svetozarevska 14, Maribor.

OBHOD SVETIH TREH KRALJEV

Skupina veroučencev v Podgorju pri Slovenj Gradcu se je na pobu-

do domačega župnika odločila, da ob letošnjem prazniku sv. Treh kraljev poživijo stari običaj koledovanja.

Na večer pred praznikom se je skupina otrok, oblečenih v tri kraljevska oblačila, v pastirje, s kredo in kadihom v roki podala od hiše do hiše. Vodila jih je zvezda, ki jo je nosil pastir. Pred vsakim domom je vprašal gospodarja, če je dovoljen vstop sv. Treh kraljev. Nato so zapeli, dom pokadili in nad vrata zapisali: 19 G+M+B 96. To so začetnice imen Treh kraljev, kar pa v latinščini pomeni - Kristus, blagoslovi to hišo!

Dobri ljudje so z veseljem odpirali domove in svoja srca. Trije kralji so za misijone na Slonokoščeni obali nabrali 130.000 SIT. Trikraljevska akcija je vse, ki smo jo pripravili in vodili, veselo presenetila. Prepričali smo se, da so še dobri ljudje, ki vedo, da je na svetu še veliko takih, ki imajo manj kakor mi, ali pa sploh nimajo. V imenu nepoznanih obdarovanih in v imenu kolednikov - sv. Treh kraljev se vsem darovalcem prav lepo zahvaljujemo! □

LEOPOLD KORAT

SREČANJE STAROSTNIKOV

V občini Ravne - Prevalje in Mežica je skupno 380 občanov, ki so stari več kot 80 let. Zato je pri organizaciji Rdečega križa Ravne na Koroškem nastala pobuda, da bi se organizirale (tako kot drugod po Sloveniji), ob zaključku leta različne prireditve namenjene starejšim krajanom. Pri teh prireditvah so sodelovali: Občina Ravne-Prevalje, društvo upokojencev Ravne-Prevalje, krajevne organizacije Rdečega križa Ravne, Prevalje, Leše, Kotlje in vse krajevne skupnosti v teh dveh krajih. Kulturne prireditve so bile organizirane na Ravnah, Prevaljah, v Kotljah in Lešah. Pri izvedbi kulturnega programa so sodelovali učenci glasbene šole na Ravnah, učenci osnovne šole Prežihovega Voranca Ravne, učenci osnovne šole Franja Goloba Prevalje, Kulturno društvo Leše in Kotljski oktet.

Za izvedbo prireditve oziroma pogostitve in skromno darilo ob zaključku leta so prispevali s finančnimi sredstvi donatorji (podjetja in podjetniki), občina Ravne-Prevalje, krajevne skupnosti Ravne-Prevalje, društvo upokojencev Ravne, krajevne organizacije Rdečega križa Ravne, Kotlje, Prevalje, Leše in Mežica. Aktivisti krajevnih organizacij

Rdečega križa so obiskali na domu vse tiste starejše krajanke, ki se zaradi bolezni ali kakšnega drugega vzroka niso udeležili kulturne prireditve. Sočasno so krajevne organizacije Rdečega križa Ravne in Prevalje obiskale bolne starejše občane starejše od 70 let.

Krajevni organizaciji Rdečega križa Ravne in Mežica sta še posebej obiskali najstarejši občanki v svojem kraju - gospo **Pustoslemšek Barbaro** v Mežici ob 100 letnici rojstva in gospo **Bavče Marjeto** v Ravnah, ki je stara 96 let.

V imenu območne organizacije Rdečega križa Ravne na Koroškem se zahvaljujemo vsem, ki so kakorkoli pripomogli k izvedbi te humanitarne akcije in v svojem srcu našli tudi nekaj prostora za starejše, večkrat pozabljene in osamele občane. Posebej gre zahvala vsem tistim donatorjem, ki so se odzvali s svojimi prispevki in gospodu Večko Maksu, županu Ravne-Prevalje, ki si je kljub obilici dela našel čas, pozdravil starostnike in jim zaželel zdravja, sreče in zadovoljstva v letu 1996. □

Območna organizacija rdečega križa Ravne na Koroškem

NI BILO RAZUMEVANJA

Oče je živel sam, tih, skromen in delaven. Nikoli ni nič tarnal in ni hotel biti od nikogar odvisen ali komu v breme. Tudi ko ga je načela bolezen, ni nič tarnal. Legel je v posteljo in zaspal. Ker ga ni bilo na spregled štiri dni, smo ga začeli iskati. Našli smo ga dne 1. 1. 1996 ob 20. uri mrtvega na postelji. Takoj smo poklicali zdravnika in policijo, na kraj dogodka so prispeli v zelo kratkem času. Opravili so ogled in določili vzrok smrti.

Tu pa se začne druga plat zgodbe. Ob 23.30 uri smo klicali in prosili g. K.T., da bi nam odprl vežico v Črni, kamor naj bi bil prepeljan pokojnik. Odgovor pa smo dobili, da je pozna ura, da dostop do vežice ni mogoč, ker je preveč snega. Hkrati je izjavil, da tudi on ni dežuren, da pa bo vežico odprl, ko bo dobil dovoljenje nadrejenega.

Želeli smo tudi usluge Pogrebnega zavoda Komunalnega podjetja Prevalje, vendar nihče v tem prazničnem dnevu ni bil dosegljiv prek telefonskega klica. Zato smo za pomoč poklicali zopet na policijsko postajo, tam pa so nam dali telefonsko številko g. Primožiča. Ta nam je bil takoj na razpolago in v pomoč, ne glede na pozno nočno uro. V zelo kratkem času je pripeljal krsto in pokojnika odpeljal v slovenjgraško bolnišnico, kjer so ga sprejeli brez vsakega problema (v mrtvašnico).

S tem hočemo povedati, da je zelo žalostno za pogrebni zavod Komunalnega podjetja Prevalje in g. K.T., da v trenutkih žalosti niso na razpolago, ko bi jih najbolj potrebovali. Mislimo, da bi morali tako delo opravljati ljudje, ki imajo za to razumevanje.

Najlepše pa se zahvaljujemo g. Primožiču za izrek sožalja in nudenja pomoči v trenutku žalosti. □

Družina Jelen

MOJE MNENJE

V Prepihu sem prebral, da naj bi moj prijatelj Edi svoj čas pisal po direktivi. Mogoče, čeprav osebno ne verjamem. Vem, da je pisal vedno sam: nikdar se ni podpisal pod tuj tekst. Vem tudi, da je o vsem imel lastno mnenje in da ga ni skrival.

Glede gornjega se torej s podpisnikom budnice Zbudi se, Edi ne strinjam, se pa strinjam z njegovo željo, da začnemo skrbeti za svoje okolje sami. Ni hujšega, kot da se moramo najbolj varovati pred tistimi, ki nas naj bi varovali.

Če prav razumem referendumsko vprašanje, gre za odločanje o konkretnem možnem onesnaževalcu (?) in ne za odločanje o preprečevanju onesnaževanja nasploh. O drugih možnih kandidatih za onesnaževanje bodo torej organizirani nadaljnji referendumi? Poceni, ni kaj! Ne morem si pomagati: meni se zdi vse skupaj podobno razkazovanju mišic, mogoče "pa

je v igri še kaj večjega" (citat iz teksta Zbudi se, Edi).

Občani Mežice pa le veselo na referendum: čez nekaj let boste že vedeli, ali je bila igra poštena ali pa vas je spet le nekdo "nategnil".

Niko Brumen, Črna na Koroškem

NEUST- VARJAL- NOST, NEKREA- TIVNOST

Ko končaš šolo, se zaposliš v industriji, delovni organizaciji, v podjetju..., počasi spoznaš, da si sam in osamljen. Prejšnji prijatelji te večinoma ne pozdravljajo, glavo obrnejo stran. In vendar kljub temu hodiš na delo zara-

di ljubega kruha. Da, prej smo bili prijatelji, veselili smo se, se smejali, skupaj ustvarjali, danes pa...

Če sta sleherna ustvarjalnost in kreativnost izraz notranje moči in lepote in višje resničnosti, ki narod združujejo - kar nedvomno drži - in so daleč od pritlehnega obrekovanja, natolčevanja in vsakršne dnevno-propagandne politike, ki razdvaja ljudi, zdaj na žalost ni tako. Človekov ustvarjalno-miselni in sploh čustveni svet je zdaj vse bolj reven in se iz dneva v dan oži, povpreči se, podre tako pri sočloveku kakor tudi v človeku samem.

Kar nekaj ljudi poznam v mestih, še bolj pa na deželi, ki niso mogli do kraja duhovno in ustvarjalno razviti in izraziti svojega notranjega sveta in sposobnosti in so nazadnje umolknili in iz takšnih ali drugačnih razlogov ustvarjalno propadli samo zato, ker so se osamili, odrezali od sveta. Res škoda!

Taka je pač zdaj vsakdanja življenska stvarnost skoraj slehernega izmed nas in je brez pravega življenja, brez prave ustvarjalnosti in kreativnosti. Človek je le številka med mnogimi. V službi zлага dan za dnem neživljenske papirje, se živcira in znoji, dokler se ne upokoji...

Janez Križan, Šentjanž pri Dravogradu

MALI OGLASI

Vložite certifikat in dobite nagrado: parni likalnik ali radio kasetofon.

Možnost kredita na podlagi certifikata.

☎ 0602 631-164 ali 0602 221-106 po 16 uri.

Zamenjam večje solidarnostno stanovanje za manjše.

☎ 45-428

Na Javorniku na Ravnah na Koroškem oddam poslovni prostor z WC in lastnim vhomom, primerno za prodajalno.

☎ 22 713

Ugodno prodam zazidalno komunalno urejeno parcelo v urbanem naselju.

☎ 35 257

GRAFIČNI STUDIO IVKO

Čečovje 6, Ravne

☎ 20 342

HYUNDAI
HONDA
SANGYONG

SERVIS

AVTO SERVIS

FISER

- AVTOMEHANIKA
- AVTOKLEPARSTVO
- AVTOLIČARSTVO

62000 MARIBOR, CESTA XIV. DIVIZIJE 86, TEL.+ FAX 062/510-625

AVTO FISER

d.o.o.

AVTO FISER
d.o.o.

PRODAJA NOVIH IN RABLJENIH VOZIL

HYUNDAI
HONDA
SANGYONG

PRODAJA REZERVNIH DELOV

62000 MARIBOR, CESTA XIV. DIVIZIJE 86
TEL.+ FAX 062/510-625, 513-808

				436 m VISOK HRIB NAD KRAJEM STUDENEC NA DOLENSKEM		KRAJ PRI RADENCIH	DODAJANJE ADITIVOV	IZVIRNA JAMA PRI BOHINJSKEM JEZERU	IME PUN-TARSKEGA VOD. GRE-GORČIČA	DEDEK FO PRIMORSKO	ANTE MAHKOTA	VOZILA ZA PREVOZ TEKOCIN	JEZIK ČRANCEV BANTU	IME ZGODOVI-NARKE VODUŠEK	EKSPLO-ZIVNA SOL DUŠIKOVE KISLINE	
				DOMIŠLIJA, NESTVAR-NOST												
				LADJA V ZALEDE-NELIH MORJIH												
				OLJNO ZELENA RUDNINA SLAVKO OSTERC								INDUSKO ŽENSKO OBLAČILO				
												ANTON DERMOTA				
												VRSTA TELOVADBE				
KRIZANKO SESTAVIL: F. NOVAK	LONCI, SKODELE, KOZARCI, KROŽNIKI	TANKA PRO-SOJNA TKANINA	IME BOKSARJA LUISA NADARJE-NOST			TELJICA				SKANDINAV-SKI DROBIZ KONEC MOLITVE			SPOLNA ZDRUŽITEV	POMOL-Z MOSTOVZ		
						ENAKOV SIN										
DEL STOPALA					DEL VODOVODNE NAPELJAVE ANTON NOVAČAN			STAR AVSTRUSKI NOVEC	JUŽNA CELJINA							
SENO DRUGE KOŠNJE					PREBIVA-LIŠČE UMRLIH				METINO OLJE							
PROSTOR ZA SPREJEM GOSTOV					IME PIANI-STA BERTONČIJA				PUŠČAVNIK, SAMOTAR RIM. BOGINJA JEZE							
MUSLIMAN-SKO MOŠKO IME					ANTON JANŠA	ZDRAVILO PROTI MALARIJI					ROMAN KONČAR	IGRALKA RINA SIMBOL ZA ALUMINU				
JEDILNA BUČA						OSMI ME-SEC ŽID. KOLEDARJA					MEDVEDU PODOBEN AMERIŠKI SESALEC					
GRŠKI MI-TOLOŠKI VELIKAN						REKA V ČRNI GORI					ODDELEK, RAZRED, VRSTA					

Durhcug vici

Nasvet

Zdravnik vpraša kroničnega pijanca:

- Imate res tako potrebo po pitju, da toliko pijete?
- Kaj pa morem, bolj pijem, bolj sem žejen.
- Potem vam pa dam nasvet: manj pijte.

Dijanost

- Včeraj si bil pa pijan.
- Kako pa veš?
- Trezen nikoli ne poljubljaš moje mame.

Verjame

- Verjameš v leteče krožnike?
- Verjamem.
- Pa si kdaj katerega že videl?
- Občutil tudi.
- Ne razumem?
- Zadnjič, ko sem prišel pijan domov, mi jih je žena metala v glavo.

IZSPOSOJENA KARIKATURA

- Prav, ti streljaj na manjšega, jaz bom na večjega...

Durhcug vici

Rešiteljica

Minka zaupa prijateljici:

- Jure je rekel: da si bo vzel življenje, če ga ne uslišim.
- In kaj si storila ti?
- Rešila sem mu življenje.

Hud primer

Učiteljica vpraša Ivana:

- Zakaj tvoj oče nikoli ne pride na roditeljski sestanek?
- Saj je na enem bil, pa ga je bilo sram povedati, da se piše tako kot jaz.

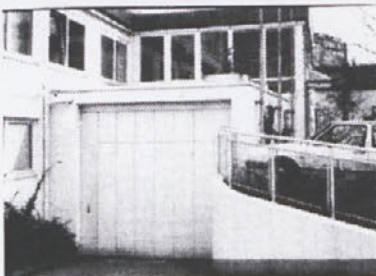
Obisk

Pred vrati je slišati mamin glas:

- Minka, odpri!
- Ne morem, sem povsem gola.
- Nič hudega, saj sem sama.
- Ti že, pa jaz nisem.

Nerodno

- Kaj ti je pa rekel danes učitelj matematike k tvoji domači nalogi, ki sem ti jo jaz napisal?
- Da sem vsak dan bolj neumen.

VIDEO NADZORNI SISTEMI

Kvalitetni sistemi (HIGH TECH)
Samostojna montaža v notranjih prostorih ali na prostem

Slika, ton podnevi in ponoči

Opcija samodejnega snemanja

Možna priklučitev kamere na TV

Ugodna cena

POTREBUJEJO JIH:

STANOVANJSKE HIŠE, BLOKI,

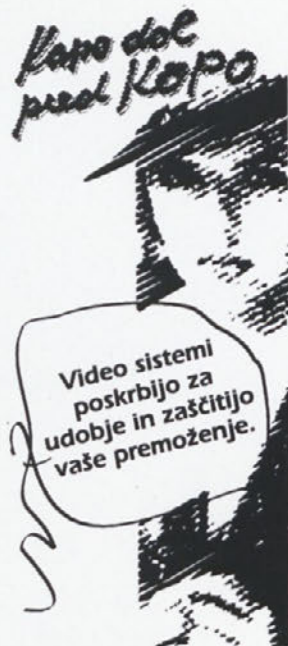
DVORIŠČA,

GARAŽE, DELAVNICE,

SKLADIŠČA, KMETJSKI OBJEKTI,

TRGOVINSKI IN GOSTINSKI LOKALI,

OTROŠKE SOBE...

Video sistemi
poskrbijo za
udobje in zaščito
vaše premoženje.

KOPA

RAČUNALNIŠKI INŽENIRING-HIŠA BISTRIH REŠITEV
Uradni partner firm ORACLE, MICROSOFT,
WYSE, COMPAQ.

TRGOVSKO PODJETJE

Orskva

DRAVOGRAD

tel.: (0602) 83-641, 83-652, fax: 0602 83-997

VELEPRODAJA

trgovcem in gostincem iz skladišča v Slovenj Gradcu

tel.: 0602 42-551, 42-553; fax: 0602 42-214

prehrambeni izdelki, čistila, pralni praški, galanterija, alkoholne in brezalkoholne pijače

MALOPRODAJA

v lastnih poslovalnicah

samopostrežni trgovini, diskont in bife v Dravogradu; samopostrežna trgovina v Slovenj Gradcu; samopostrežna trgovina v Topolšici

ZA KUPCE NAČRTUJEMO MESEČNE PRODAJNE AKCIJE

OD TOD - Za Vas, Vsak Dan - POVŠOD

ZZZS

V TUJINI ZDRAVJE ŠE BOLJ GENIMO

Ko sami ali z družino potujete v tujino ali tam bivate, ste prav tako izpostavljeni BOLEZNIM ali POŠKODBAM. Tujcu vam ne bo nič bolj prizanešeno kot domačinu, še zlasti, če se podajate na brezkrbno, razposajeno in morda tudi naporno, včasih celo malce nevarno dopustovanje.

Z zdravstvenim zavarovanjem **TUJINA A** lahko zavarujete ZDRAVSTVENE STORITVE, ZDRAVILA, PREDPISANA NA RECEPT, STORITVE HOTELSKEGA DELA BOLNIŠNIČNEGA ZDRAVLJENJA IN REŠEVALNE PREVOZE, ki nastanejo zaradi nujnega zdravljenja BOLEZNI ali POŠKODBE.

V želji, da približamo ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE ZA TUJINO vam, našim zavarovancem, smo sklenili pogodbe s TURISTIČNIMI AGENCIJAMI.

Tako lahko sedaj na enem mestu poleg turističnega aranžmaja uredite tudi ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE ZA TUJINO.

Seznam turističnih agencij na Koroškem, kjer lahko sklanete ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE ZA TUJINO:

NAZIV AGENCIJE	NASLOV	TELEFON
1. CARINTIA	Polje 5, 62391 Prevalje	0602-33-108
2. KOMPAS KONTINENTAL	Glavni trg 38, 62380 SLOVENJ GRADEC	0602-42-731
3. KORATUR	Koroška 5, 62390 RAVNE N/K	0602-21-130
4. KORATUR	poslovalnica Slov. Gradec, 62380 SLOVENJ GRADEC	0602-41-247
5. KRETA	PTC Katica, 62380 SLOVENJ GRADEC	0602-43-970
6. PANORAMA	Prežihova 3, 62390 RAVNE N/K	0602-20-781
7. RELAX	Ob Polju 7, 62366 MUTA	0602-61-236
8. RELAX	poslovalnica Dravograd, Trg 4.julija 43, 62370 DRAVOGRAD	0602-83-627

ZAVOD ZA ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE SLOVENIJE

Območna enota Ravne, tel: 22-461

Izpostava Slovenj Gradec, tel.:45-191

Izpostava Radlje, tel:71-120